การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

นางสาว ชมพูนุท ยวงแก้ว
นางสาว ณัฐณิชา พระพุทธ

โครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2569
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
ปีการศึกษา 2569

การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

นางสาว ชมพูนุท ยวงแก้ว
นางสาว ณัฐณิชา พระพุทธ

โครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2569
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
ปีการศึกษา 256

The Effects of Production Cost Control on the Profitability of Timber Businesses in Phrae Province

Miss Chompunut Yuangkaew
Miss Natnicha Praput

This project is submitted in partial fulfillment of the requirements for
the Higher Certificate of Vocational Education Curriculum B.E. 2026
in Business Administration Accounting Major
Phrae Vocational College
Academic Year 2026

ใบรับรองผลการสอบวิชาโครงงาน

เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของูรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

โดย

นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว
นางสาวณัฐณิชา พระพุทธ

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชา การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาโครงงาน นายยุทธนา เขียวนิล

คณะกรรมการสอบวิชาโครงงาน	ลายมือชื่อ
1. นางสาวแก้วใจ ดวงมณี	.....
2. นางสาวปาริชาต สวยรูป	.....
3. นางสาวสุภาพร ธนะขว้าง	.....
4. นางสาวไพริน จินดา	.....
5. นายยุทธนา เขียวนิล	.....

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ ..... ระหว่างเวลา 08.00 – 16.00 น.
สถานที่สอบ ห้อง 512 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

อนุมัติผลการสอบ

ว่าที่ร้อยตรี .....
(เรวัธ จิตจง)
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2569

หัวข้อโครงงาน การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

นักศึกษา นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว **รหัสประจำตัว** 68302010065
นางสาวอมรรัตน์ วังตา **รหัสประจำตัว** 68302010088

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567

สาขาวิชา การบัญชี **สาขางาน** การบัญชี

พ.ศ. 2569

ครูที่ปรึกษา นายยุทธนา เขียวนิล

บทคัดย่อ

โครงงานวิชาชีพ เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ 2) เพื่อศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ 3) เพื่อศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ ระยะเวลาตั้งแต่ 18 พฤษภาคม ถึง 14 กันยายน พ.ศ 2569 โดยใช้เครื่องมือในการรว บรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่จำนวน 400 คนและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมต้นทุนการผลิตโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยด้านการควบคุมต้นทุนแรงงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต และด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การควบคุมต้นทุนการผลิตมีความสำคัญต่อการบริหารธุรกิจค้าไม้ โดยเฉพาะการควบคุมต้นทุนแรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และสนับสนุนการรักษาผลกำไรของธุรกิจ

คำสำคัญ: การควบคุมต้นทุน การผลิตผลกำไร ธุรกิจค้าไม้จังหวัดแพร่

Project Title	Production Cost Control on the Profitability of Timber Businesses in Phrae Province
Students	Miss Chompunut Yuangkaew Student ID 68302010065 Miss Natnicha PraputStudent Student ID 68302010088
Degree	Higher Vocational Certificate Program (B.E. 2024)
Programme	Accounting
Year	2026
Thesis Advisor	Mr. Yutthana Kheawnin

ABSTRACT

The vocational project entitled “The Effect of Production Cost Control on the Profit of Timber Trading Businesses in Phrae Province” aimed to 1) study the level of production cost control of timber trading businesses in Phrae Province, 2) study the level of profit of timber trading businesses in Phrae Province, and 3) study the effect of production cost control on the profit of timber trading businesses in Phrae Province. The study was conducted from May 18 to September 14, 2026. The research instrument used for data collection was a questionnaire. Data were collected from 400 entrepreneurs of timber trading businesses in Phrae Province. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that the overall level of production cost control was high. The highest mean was found in labor cost control, followed by production expense control and raw material cost control, respectively.

The findings reflected that production cost control is important for the management of timber trading businesses, particularly in controlling labor costs and production expenses. Effective cost control can help reduce unnecessary expenses, improve operational efficiency, and support the maintenance of business profitability.

Keywords: Production Cost Control, Profit, Timber Trading Business, Phrae Province

กิตติกรรมประกาศ

โครงงานวิชาชีพ เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัด เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและคำแนะนำจาก จากคุณครูยุทธนา เขียวนิล ครูประ จำวิชาที่ได้ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ และให้คำปรึกษาในการจัดทำโครงงาน ตลอดจนช่วยตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนโครงงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณ นายพรชัย วงศ์เจริญ ผู้ประกอบการ พรเจริญเฟอร์นิเจอร์ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลและให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ กระบวนการผลิต วัตถุดิบ ต้นทุนการผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่าย ในการผลิต รายได้ ผลตอบแทน รวมถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาธุรกิจ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำโครงงานและการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพการดำเนินงานจริงของกิจการ

ผู้จัดทำ ขอขอบพระคุณ คุณครู ปาริชาต สวยรูป คุณครู สุภาพร ธนะขว้าง และ คุณครู ทิพวรรณ ลาภยศได้กรุณาตรวจสอบและประเมินแบบสอบถาม รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้แบบสัมภาษณ์มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงงานมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้จัดทำขอขอบพร ะคุณบิดา มารดา ครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการจัดทำโครงงาน จนทำให้โครงงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ผู้ที่ สนใจเกี่ยวกับ ธุรกิจการค้าไม้ โครงงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ ผู้ที่สนใจ และผู้ที่ต้องการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตและผลกำไรของธุรกิจต่อไป หากโครงงานฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขอน้อมรับคำแนะนำและขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว
นางสาวณัฐณิชา พระพุทธ
ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของโครงงาน	2
สมมติฐานการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
กรอบแนวคิด	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน	5
ประเภทของต้นทุน	7
แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุน	9
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารต้นทุน	14
แนวคิดเกี่ยวกับผลกำไร	18
แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจค้าไม้	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินโครงงาน	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการทำโครงงาน	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	25
สถิติที่ใช้ในการทำโครงงาน	25
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	28
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	29
ผลการวิเคราะห์การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	32
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	33
สรุปผลการศึกษา	33
อภิปรายผล	35
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	39
ภาคผนวก	40
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	41
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ	43
ภาคผนวก ค แบบสอบถามในการวิจัย	46
ภาคผนวก ง ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	53
ภาคผนวก จ สรุปดัชนีความสอบคล้องของแบบสอบถาม	57
ภาคผนวก ฉ ภาพถ่ายในการดำเนินกาวิจัย	61
ภาคผนวก ช หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์โครงงานทางวิชาชีพ	66
ประวัติของผู้จัดทำโครงงาน	69

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
4.2	ข้อมูลของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	28
4.3	ผลการวิเคราะห์การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	29
4.4	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	32

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิด	4

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันสภาวะเศรษฐกิจและการแข่งขันทางธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้ประกอบการทุกประเภทต้องปรับตัวให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรภายในองค์กรอย่ างเหมาะสมทั้งด้านวัตถุดิบแรงงานและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อควบคุมต้นทุนและสร้างผลกำไรให้แก่กิจการการควบคุมต้นทุนการผลิตจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และสร้างความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (Horngren et al., 2018)

ต้นทุนการผลิตเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินธุรกิจเนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตสินค้า หากธุรกิจไม่สามารถควบคุมต้นทุนได้อย่างเหมาะสม อาจส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ทำให้กำไรลดลง หรืออาจเกิดภาวะขาดทุ นได้ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนและควบคุมต้นทุนการผลิตในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นต้นทุนวัตถุดิบต้นทุนแรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิตเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Drury, 2018)

จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงด้านอุตสาหกรรมไม้และการแปรรูปไม้มาอย่างยาวนาน เนื่องจากในอดีตจังหวัดแพร่เป็นแหล่งป่าไม้สักที่สำคัญของประเทศไทยทำให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับไม้จำนวนมากเช่นธุรกิจค้าไม้โรงเลื่อยไม้ธุรกิจแปรรูปไม้และธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ไม้ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างราย ได้ให้แก่ประชาชนและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างไรก็ตามในปัจจุบันธุรกิจค้าไม้ต้องเผชิญกับปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต เช่น ราคาวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้น ค่าแรงงานที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและการขนส่ง รวมถึงการแข่งขันทางธุรกิจที่ รุนแรงมากขึ้นส่งผลให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาระดับผลกำไรและความอยู่รอดของธุรกิจ

การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบถือเป็นปัจจัยสำคัญของธุรกิจค้าไม้ เนื่องจากไม้เป็นวัตถุดิบหลักในการดำเนินธุรกิจ หากไม่มีการวางแผนการจัดซื้อ หรือการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสม อาจทำให้เกิดการสูญเสียวัตถุดิบ หรือมีต้นทุนสูงเกินความจำเป็น นอกจากนี้ การควบคุมต้นทุนแรงงานก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะธุรกิจค้าไม้และการแปรรูปไม้จำเป็นต้องใช้แรงงานในหลายขั้นตอน ตั้งแต่การตัด การแปรรูป ไปจนถึงการขนส่ง หากไม่มีการบริหารจัดการแรงงานอย่างเหมาะสม อาจส่งผลให้เกิดต้นทุนแรงงานที่สูงขึ้น และทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิต เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าบำรุงรักษาเครื่องจักร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ก็เป็นต้นทุนที่ผู้ประกอบการต้องควบคุมอย่างรอบคอบ เพื่อป้อ งกันค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นและช่วยลดภาระต้นทุนของกิจการ

ผลกำไรถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการดำเนินธุรกิจเพราะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จและความสามารถในการดำเนินกิจการขององค์กรหากธุรกิจสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ต้นทุนลดลงและส่งผลให้ผลกำไรเพิ่มขึ้นในทางตรงกันข้ามหากธุรกิจขาดการควบคุมต้นทุนที่ดีอาจทำให้ต้นทุนสูงเกินไปจนส่งผลกระทบต่อผลกำไรของกิจการดังนั้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมต้นทุนการผลิตกับผลกำไรของธุรกิจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการควบคุมต้นทุนการผลิตมีความสัมพันธ์กับผลประกอบการและผลกำไรของธุรกิจหลายประเภทโดยธุรกิจที่มีการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพมักสามารถรักษาระดับผลกำไรและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้ดีกว่าธุรกิจที่ขาดการควบคุมต้นทุน (สุพัตรา สุภาพ,2564)

ดังนั้นการศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่จึงมีความสำคัญเนื่องจากสามารถสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางในการบริหารต้นทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของธุรกิจในพื้นที่

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่โดยมุ่งศึกษาการควบคุมต้นทุนด้านวัตถุดิบด้านแรงงานและด้านค่าใช้จ่ายในการผลิตว่ามีผลต่อผลกำไรของธุรกิจมากน้อยเพียงใดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้ประกอบการในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการบริหารต้นทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มผลกำไรและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน

1.เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

2.เพื่อศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

3.เพื่อศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

1.3 สมมติฐานการศึกษา

การควบคุมต้นทุนการผลิตด้านต้นทุนวั ตถุดิบ ด้านต้นทุนแรงงาน และด้านค่าใช้จ่ายในการผลิตมีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยศึกษาตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

การควบคุมต้นทุนการผลิต ประกอบด้วย

1. ด้านต้นทุนวัตถุดิบ
2. ด้านต้นทุนแรงงาน
3. ด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต

ตัวแปรตาม

ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2569 ถึง 14 กันยายน พ.ศ. 2569

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การควบคุมต้นทุนการผลิต

การควบคุมต้นทุนการผลิต หมายถึง กระบวนการในการวางแผน กำกับ ตรวจสอบ และบริหารค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตสินค้า เพื่อให้การใช้ทรัพยากรของธุรกิจเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยลดต้นทุนที่ไม่จำเป็น โดยในการวิจัยครั้งนี้ การควบคุมต้นทุนการผลิตประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านต้นทุนวัตถุดิบ ด้าน

ต้นทุนแรงงาน และด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งเป็นต้นทุนหลักที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้ ผู้วิจัยจะศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนจากความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการวางแผนการใช้วัตถุดิบ การควบคุมการสูญเสียของวัตถุดิบ การบริหารแรงงานให้เหมาะสมกับปริมาณงาน การควบคุมเวลาการทำงาน รวมถึงการตรวจสอบและลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผลกำไรของธุรกิจ

ผลกำไรของธุรกิจ หมายถึง ผลตอบแทนที่ ธุรกิจได้รับจากการดำเนินกิจการ หลังจากหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วซึ่งถือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจและความสามารถในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ในการวิจัยครั้งนี้ ผลกำไรของธุรกิจหมายถึง ระดับความสามารถของธุรกิจค้าไม้ในการสร้างรายได้และรักษาสภาพคล่องทางการเงิน อันเป็นผลมาจากการควบคุมต้นทุนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยจะศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของกำไร ความสามารถในการควบคุมต้นทุนให้เป็นไปตามเป้าหมาย ความเพียงพอของรายได้เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่าย และความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมต้นทุนการผลิตกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

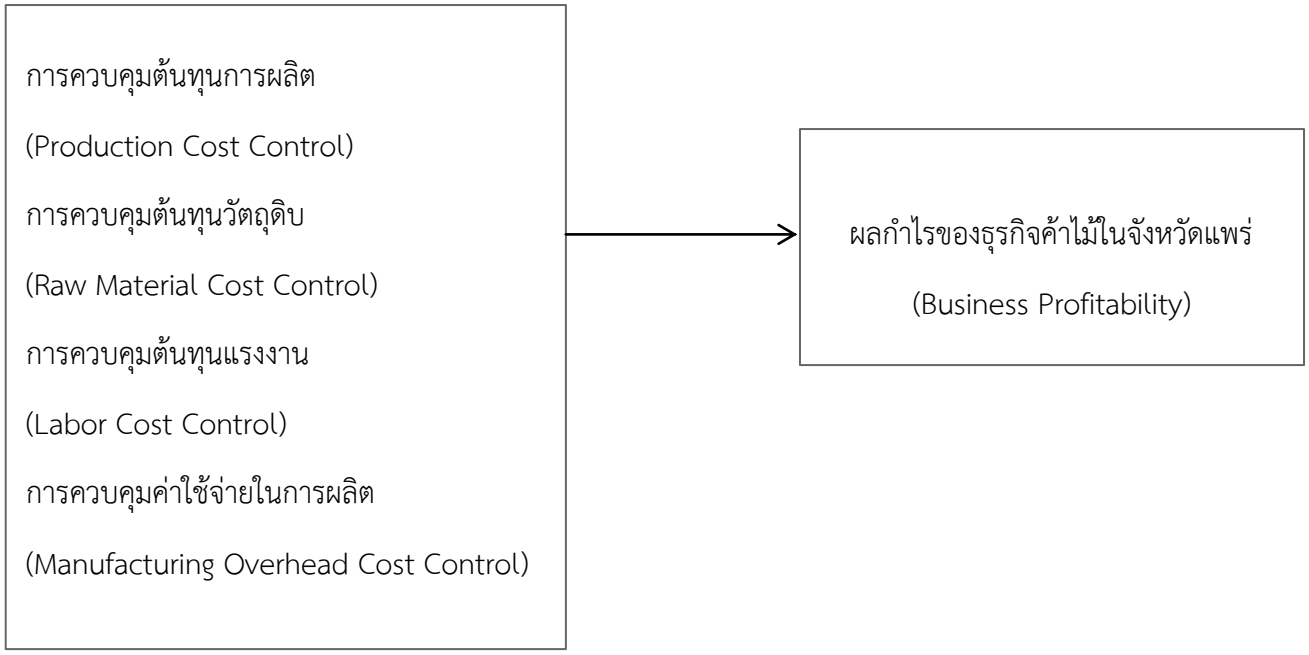
3. ธุรกิจค้าไม้

ธุรกิจค้าไม้ หมายถึง กิจการที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการจำหน่ายไม้ การแปรรูปไม้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ โดยมีการดำเนินงานในลักษณะของการซื้อ ขาย ผลิต หรือแปรรูปไม้เพื่อจำหน่ายให้แก่ลูกค้า ทั้งในรูปแบบของไม้แปรรูป วัสดุก่อสร้างจากไม้ หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับไม้ ในการวิจัยครั้งนี้ ธุรกิจค้าไม้หมายถึง ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับไม้ในจังหวัดแพร่ เช่น ร้านจำหน่ายไม้ โรงเลื่อยไม้และธุรกิจแปรรูปไม้ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตและผลกำไรของธุรกิจโดยผู้วิจัยจะศึกษาข้อมูลจากผู้ประกอบการที่มีบทบาทในการบริหารหรือดูแลกิจการโดยตรงเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความสอดคล้องกับสภาพการดำเนินธุรกิจจริงในพื้นที่จังหวัดแพร่

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้
3. ผู้ประกอบการสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เ ป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารต้นทุนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. สามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ที่สนใจศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงงานวิชาชีพ เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน
2.2 ประเภทของต้นทุน
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุน
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารต้นทุน
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับผลกำไร
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจค้าไม้
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

ต้นทุนหมายถึงมูลค่าของทรัพยากรที่กิจการต้องเสียไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้า บริการหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยต้นทุนเป็นองค์ประกอบสำคัญใ นการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากมีผลโดยตรงต่อการกำห นดราคาขาย การวางแผนการดำเนินงานและผลกำไรของกิจการ หากกิจการสามารถบริหา รและควบคุมต้นทุ นได้อย่างเหมาะสม จะช่วยลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานสำหรับธุรกิจค้าไม้ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องอาจประกอบด้วย ต้นทุนในการจัดซื้อไม้ ค่าแรงงาน ค่าขนส่ง ค่าแปรรูปไม้ ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ ยวข้องกับการจั ดหาและจำหน่ายไม้ดังนั้น การจำแนกและติดตามต้นทุนแต่ละประเภทจึงมีความสำคัญต่อการบริหารธุรกิจสำหรับธุรกิจค้าไม้ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องอาจประกอบด้วย ต้นทุนในการจัดซื้อไม้ ค่าแรงงาน ค่าขนส่ง ค่าแปรรูปไม้ ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาและจำหน่ายไม้ดังนั้น การจำแนกและติดตามต้นทุนแต่ละประเภทจึงมีความสำคัญต่อการบริหารธุรกิจ

นอกจากนี้ ต้นทุนของธุรกิจค้าไม้สามารถแบ่งพิจารณาตามลักษ ณะของต้นทุนได้ เช่น ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร โดยต้นทุนคงที่เป็นต้นทุนที่ไม่เป ลี่ยนแปลงตาม ปริมาณการซื้อหรื อจำหน่ายในระยะเวลาหนึ่ง เช่น ค่าเช่าสถานที่ ค่าประกันภัย และค่าเสื่อมราคาของอาคารหรืออุปกรณ์ ส่วนต้นทุนผันแปรเป็นต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณสินค้า เช่น ค่าวัตถุดิบหรือค่าไม้ ค่าขนส่ง ค่าแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปและค่าใช้จ่ายด้านพลั งงานเป็นต้นการจำแนกต้นทุนดังกล่าวช่วยให้ ผู้ประกอบการสามารถวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนและวางแผนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสมในธุรกิจค้าไม้ ต้นทุนการจัดซื้อไม้ถือเป็นต้นทุนที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นต้นทุนหลักของสินค้า การจัดซื้อในราคาที่เหมาะสมและการเลือกแหล่ง จัดซื้อที่มีคุณภาพสามารถช่วยลดต้นทุนของกิจการได้ ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการควรควบคุมปริมาณการจัดซื้อให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาด เพื่อป้องกันการเก็บสินค้ามากเกินไป ซึ่งอาจทำให้เกิดต้นทุนในการจัดเก็บและความเสียหายของสินค้า

ต้นทุนด้านการขนส่งก็เป็นอีกปัจจัย หนึ่งที่มีความสำคัญต่อธุรกิจค้าไม้ เนื่องจากไม้เป็นสินค้าที่มีน้ำหนักและมีปริมาตรค่อนข้างมาก การขนส่งจากแหล่งจัดซื้อมายังสถานประกอบการหรือจากสถานประกอบการไปยังลูกค้าจึงอาจก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ผู้ประกอบการจึงควรบริหารเส้นทางการขนส่ง

การใช้ยานพาหนะ แ ละการวางแผนเที่ยวขนส่งให้มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายและลดการสูญเสีย ระหว่างการขนส่งต้นทุนแรงงานเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ควรได้รับการควบคุม โดยเฉพาะธุรกิจที่มีการแปร รูปไม้ การตัดแต่ง การขนย้าย หรือการจัดเตรียมสินค้า การบริหารแรงงานให้เหมาะสมกับปริมาณ งานจะช่วย ลดต้นทุนที่ไม่จำเป็น และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้ การบำรุงรักษาเครื่องจักรและ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ยังสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายจากการซ่อมแซมและการหยุดชะงัก ของกระบวนการทำงานได้การทราบต้นทุนที่แท้จริงของสินค้าแต่ละประเ ภทมีความสำคัญต่อการกำหนดราคา ขาย เนื่องจากหากผู้ประกอบการกำหนดราคาขายโดยไม่ทราบต้นทุนที่แท้จริง อาจทำให้กำไรที่ได้รับต่ำกว่าที่ คาดการณ์ไว้ หรืออาจเกิดการขายสินค้าในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุน ดังนั้น การคำนวณต้นทุนต่อหน่วยจึงเป็น ข้อมูลสำคัญในการกำหนดราคาขายและประเมินความสามารถในการทำกำไรของสินค้าแต่ละประเภท

การควบคุมต้นทุนจึงไม่ได้หมายถึงการลดค่าใช้จ่ายเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการบริหารทรัพยากร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการลดต้นทุนควรดำเนินการโดยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสินค้าและความพึง พอใจของลูกค้า ผู้ประกอบการควรพิจารณาถึงความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายแต่ละรายการ และเปรียบเทียบต้นทุน ที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนที่วางแผนหรือกำหนดไว้ เพื่อค้นหาสาเหตุของต้นทุนที่เพิ่มขึ้นและหาแนวทางปรับปรุง ดังนั้น การจัดทำข้อมูลต้นทุนที่ถูกต้องและเป็นระบบจึงมีความสำคัญต่อธุรกิจค้าไม้ เพราะช่วยใ ห้ ผู้ประกอบการสามารถทราบต้นทุนที่แท้จริงของกิจการ ใช้ประกอบการกำหนดราคาขาย วางแผนการจัดซื้อ ควบคุมค่าใช้จ่าย และประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน รายได้ และกำไร ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจ ในการดำเนินธุรกิจที่มี ประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงให้ความสำคัญกับแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน โดยพิจารณา ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าไม้ ได้แก่ ต้นทุนการจัดซื้อไม้ ต้นทุนแรงงาน ต้นทุนการขนส่ง ต้นทุนการแปรรูป ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ และค่า ใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาการควบคุมต้นทุนและ วิเคราะห์ผลกระทบที่มีต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ทฤษฎีต้นทุนการผลิตต้นทุนการผลิต (Cost of Production) หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายในปัจจัย การผลิตที่ใช้ในกระบวนการผลิต เนื่องจากปัจจัยการผลิตแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยคงที่กับปัจจัยผัน แปร ดังนั้น ต้นทุนการผลิตซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายในปัจจัยการผลิตจึงแบ่งตามประเภทของปัจจัย ออกเป็น 2 ประเภทเช่นเดียวกัน คือ

1) ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายในการผลิตที่เกิดจากการใช้ปัจจัยคงที่ หรือต้นทุนคงที่ไม่ขึ้นอยู่กับปริมาณของผลผลิต กล่าวคือ ไม่ว่าจะผลิตปริมาณมาก ปริมาณน้อย หรือไม่ผลิต เลย ก็จะเสียค่าใช้จ่ายในจำนวนที่คงที่ ตัวอย่างของต้นทุนคง ที่ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนซื้อที่ดิน ค่าใช้จ่าย ในการก่อสร้างอาคารสำนักงาน โรงงาน ฯลฯ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ตายตัว ไม่เปลี่ยนแปลงตามปริมาณการผลิต

1.1) ต้นทุนการผลิตคงที่เป็นเงินสด หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ผู้ผลิตจะต้องจ่ายในรูปของเงินสดเกี่ยวกับ ปัจจัยการผลิตคงที่ เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ระยะยาว ค่าภาษีที่ดิน เป็นต้น

1.2) ต้นทุนการผลิตคงที่ไม่ใช่เงินสด หมายถึง ค่าใช้จ่ายจำนวนคงที่ที่ผู้ผลิตไม่ได้จ่ายออกไปจริงในรูป ของเงินสด หรือเป็นค่าใช้จ่ายที่ประเมินจากค่าเสียโอกาสของปัจจัยการผลิตคงที่ในแต่ละฤดู การผลิต เช่น ค่า สึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์การเกษตรที่มีอายุการใช้งาน ค่าเสื่อมราคาของรถขนส่งสินค้าหรือที่เก็บ ผลผลิตของสวน และค่าใช้ที่ดินกรณีเป็นที่ดินของตนเองแต่ประเมินตามอัตราค่าเช่าที่ดินในท้องถิ่นนั้น เป็นต้น

โดยการคำนวณต้นทุนคงที่ของการผลิตพืช มีดังนี้ ต้นทุนคงที่ทั้งหมด = ค่าใช้ที่ดิน + ค่าเสื่อมราคา อุปกรณ์การเกษตร + ค่าเสียโอกาสของเงินลงทุนระยะยาว + ค่าภาษีที่ดิน ค่าใช้ที่ดิน = จำนวนที่ดิน × อัตรา ค่าเช่าต่อไร่

2) ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายในการผลิตที่เกิดจากการใช้ปัจจัยผันแปร หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า ต้นทุนผันแปรเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นอยู่กับปริมาณของผลผลิต กล่าวคือ ถ้าผลิตปริมาณมากก็จะเสียต้นทุนมาก ถ้าผลิตปริมาณน้อยก็จะเสียต้นทุนน้อย และจะไม่ต้ องจ่ายเลย ถ้าไม่มีการผลิต ตัวอย่างของต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าแรง ค่าวัตถุดิบ ค่าขนส่ง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ฯลฯ

2.1) ต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสด หมายถึง ค่าใช้จ่ายผันแปรที่ผู้ผลิตจ่ายออกไปจริงเป็นเงินสดในการซื้อหรือเช่าปัจจัยการผลิตผันแปร เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับวัสดุทางตรงที่ใช้เกี่ยวกับการผลิต (ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าปุ๋ยเคมี ค่าไม้หลัก เชือก ค่าสารเคมี ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ) ค่าจ้างเกี่ยวกับแรงงานหรือค่าเช่าเครื่องจักร (เตรียมดิน เก็บเกี่ยว ดูแลรักษา ค่าอาหารสำหรับแรงงานแลกเปลี่ยน) ค่าวัสดุอื่น ๆ (รองเท้ายาง ถุงมือ และหน้ากากป้องกันสารเคมี) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ค่าซ่อมบำรุงเครื่องจักรและอุปกรณ์) เป็นต้นบางครั้งค่าใช้จ่ายเหล่านั้นอาจอยู่ในรูปของเงินเชื่อในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ก็ต้องชำระให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีหรือหนึ่งฤดูการผลิต ซึ่งในกรณีนี้การคำนวณต้นทุนจะคำนวณเป็นต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสด

2.2) ต้นทุนผันแปรที่ไม่ใช่เงินสด หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ผู้ผลิตไม่ได้จ่ายออกไปจริงเป็นเงินสดในการใช้ปัจจัยการผลิตผันแปรนั้น ๆ ซึ่งเป็นค่าปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ทั้งที่เป็นของผู้ผลิตเอง เช่น ค่าเสียโอกาสของแรงงานเจ้าของสวน ค่าแรงงานในครัวเรือนหรือแรงงานแลกเปลี่ยน ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนของเจ้าของสวนที่นำมาจ่ายในการผลิต ค่าเสียโอกาสของปัจจัยการผลิตที่ฟาร์มผลิตขึ้นได้เอง (เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยพืชสด ฯลฯ) และค่าเสียหายอันเนื่องจากการเน่าเสียของผลผลิต เป็นต้นรายจ่ายที่มองไม่ เห็นชัดเจนว่ามีการจ่ายจริง เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้จ่ายออกไปเป็นตัวเงิน แต่ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการจะต้องประเมินขึ้นมาและถือเป็นต้นทุนการผลิตส่วนหนึ่ง ได้แก่ ราคา หรือผลตอบแทนของปัจจัยการผลิตในส่วนที่ผู้ผลิตเป็นเจ้าของเองและได้นำปัจจัยนั้นมาใช้ร่วมในการผลิตด้วย เช่น นายมนัสเปิดร้านขายของชำที่บ้านของตนเองหรือใช้บ้านเป็นสถานที่ทำงาน ซึ่งในกรณีนี้นายมนัสไม่ได้คิดค่าเช่าบ้านของตนเองที่นำมาใช้ในการประกอบกิจการดังกล่าว ซึ่งถ้านายมนัสนำบ้านไปให้ผู้อื่นเช่าเพื่อดำเนินกิจการ เขาจะต้องได้รับค่าเช่า ดังนั้น ค่าเช่าบ้าน ส่วนที่ควรจะได้แต่กลับไม่ได้ดังกล่าว ถือว่าเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสของนายมนัส (Opportunity Cost) ซึ่งต้นทุนดังกล่าวจะนำมารวมอยู่ในต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์นอกจากนี้ ค่าจ้างของนายมนัสที่ควรจะได้รับหากนายมนัสไปรับจ้างทำงานให้ผู้อื่น แต่กลับไม่ได้รับเพราะต้องมาดำเนิ นกิจการเอง เงินค่าจ้างส่วนนี้ก็ต้องนำมารวมในต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ด้วยเช่นกัน

การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้จะทำให้ทราบถึงกำไรที่เกษตรกรจะได้รับ เพื่อใช้พิจารณาว่าเกษตรกรประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการผลิต โดยอาศัยสมการต้นทุนและรายได้ ดังนี้ต้นทุนทั้งหมด = ต้นทุนคงที่ + ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ = ค่าใช้ที่ดินหรือค่าเช่าที่ดิน + ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร ต้นทุนผันแปร = ค่าแรงงาน + ค่าวัสดุอุปกรณ์การเกษตร รายได้ทั้งหมด = ผลผลิตทั้งหมด × ราคาที่เกษตรกรได้รับ รายได้สุทธิ = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนผันแปร กำไร = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนทั้งหมด ผลตอบแทนเหนือต้นทุนที่เป็นเงินสด = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนที่เป็นเงินสดทั้งหมด

2.2 ประเภทของต้นทุน

การจำแนกประเภทต้นทุนช่วยให้ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์และใช้ข้อมูลต้นทุนได้อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยสามารถจำแนกได้หลายวิธีตามเกณฑ์ที่แตกต่างกัน ดังนี้ จำแนกตามลักษณะพฤติกรรมต้นทุน (By Cost Behavior) เป็นการแบ่งตามการเปลี่ยนแปลงของต้นทุน เมื่อระดับ กิจกรรมหรือปริมาณการผลิตเปลี่ยนแปลงไป

ต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) คือ ต้นทุนที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตหรือการขายในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น ค่าเช่าโรงงาน เงินเดือนผู้บริหาร ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร (วิธีเส้นตรง) ต้นทุนผันแปร (Variable Costs) คือ ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับปริมาณการผลิตหรือการขาย ยิ่งผลิตมาก ต้นทุนรวมยิ่งสูงขึ้น เช่น ค่าวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่านายหน้าการขาย ต้นทุนผสม (Mixed Costs) คือ ต้นทุนที่มีลักษณะทั้งคงที่และผันแปรรวมกัน เช่น ค่าโทรศัพท์ (มีค่าบริการพื้นฐานคงที่ + ค่าโทรตามการใช้งานผันแปร) ค่าไฟฟ้าจำแนกตามความสัมพันธ์กับสินค้าหรือบริการ (By Relation to Product/Service) เป็นการแบ่งตามความสามารถในการระบุต้นทุนเข้ากับสินค้าหรือบริการที่ผลิตต้นทุนทางตรง (Direct Costs) ต้นทุนที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าเกิดขึ้นเพื่อผลิ ตสินค้าหรือบริการนั้น ๆ โดยเฉพาะ และคุ้มค่าที่จะติดตาม เช่น วัตถุดิบทางตรงที่ใช้ผลิตสินค้า ค่าแรงงานพนักงานฝ่ายผลิตโดยตรง

ต้นทุนทางอ้อม (Indirect Costs) ต้นทุนที่ไม่สามารถระบุเข้ากับสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งโดยตรงได้ หรือถึงระบุได้แต่ก็ไม่คุ้มค่าที่จ ะติดตาม ต้องใช้วิธีการปันส่วนเข้าสู่ต้นทุนสินค้าและบริการ เช่น ค่าวัตถุดิบทางอ้อม เช่น ตะปู กาว ค่าแรงงานทางอ้อม เช่น เงินเดือนหัวหน้างาน ค่าเช่าโรงงาน ค่าสาธารณูปโภคในโรงงาน รวมเรียกว่า ค่าใช้จ่ายการผลิต หรือ Manufacturing Overhead

จำแนกตามหน้าที่งานในองค์ กร (By Business Function) เป็นการแบ่งตามหน้าที่ความรับผิดชอบภายในองค์กร

ต้นทุนการผลิต (Manufacturing Costs) ต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตสินค้า ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง (DM), ค่าแรงงานทางตรง (DL), และค่าใช้จ่ายการผลิต (MOH)

ต้นทุนที่ไม่ใช่การผลิต (Non-Manufacturing Costs) ต้นทุนอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง แบ่งเป็น

ค่าใช้จ่ายในการขาย (Selling Expenses) ต้นทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งคำสั่งซื้อและส่งมอบสินค้า /บริการ เช่น ค่านายหน้า เงินเดือนพนักงานขาย ค่าโฆษณา ค่าขนส่งออก ค่ าใช้จ่ายในการบริหาร (Administrative Expenses) ต้นทุนที่เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปขององค์กร เช่น เงินเดือนผู้บริหารสำนักงาน ค่าเช่าสำนักงาน ค่าใช้จ่ายแผนกบัญชี /บุคคลสูตรคำนวนต้นทุนและตัวอย่างวิธีคำนวณ เพื่อปรับใช้กับธุรกิจการรู้ต้นทุนที่แท้จริงของสินค้าหรือบริการ เป็นหัวใจสำคัญในการทำธุรกิจให้รอดและมีกำไร เรามาดูวิธีคำนวณแบบกระชับกัน

1. รู้จักประเภทต้นทุนหลักต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) คือ ต้นทุนที่จ่ายเท่าเดิม ไม่ว่าผลิตมากหรือน้อย เช่น ค่าเช่าร้าน, เงินเดือนพนักงานออฟฟิศ ต้นทุนผันแปร (Variable Costs) คือ ต้นทุนที่เปลี่ยนไปตามจำนวนที่ผลิตหรือขาย เช่น ค่าวัตถุดิบ, ค่าแรงคนงานผลิต (จ่ายตามชิ้น)

2. สูตรคำนวณต้นทุน ต้นทุนรวม = ต้นทุนคงที่ทั้งหมด + ต้นทุนผันแปรทั้งหมด ต้นทุนต่อหน่วย เช่น ต่อชิ้น, ต่อจาน, ต่อครั้งบริการ ต้นทุนต่อหน่วย = จำนวนหน่วยที่ผลิต ÷ ขายต้นทุ นรวม จุดคุ้มทุน (ขายเท่าไหร่ถึงจะไม่ขาดทุน) ต้องรู้ก่อนว่ากำไรส่วนเกินต่อหน่วยคือเท่าไหร่ กำไรส่วนเกินต่อหน่วย = ราคาขายต่อหน่วย – ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย จากนั้นหาจุดคุ้มทุน (จำนวนหน่วย) จุดคุ้มทุน (หน่วย) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ กำไรส่วนเกินต่อหน่วยหมายความว่า ต้องขายให้ได้อย่างน้อยเท่านี้ชิ้น ถึงจะเริ่มเห็นกำไร

3. ตัวอย่างวิธีคำนวณต้นทุนสมมุติว่าเรามีโรงงานทำเก้าอี้ไม้ และต้องการหาต้นทุนของเก้าอี้ 1 ตัว ต้นทุนทางตรงค่าไม้ (150 บ.) + ค่าแรงช่าง (50 บ.) = 200 บาท/ตัว ต้นทุนทางอ้อม (ค่าใช้จ่ายโรงงาน) เช่น ค่าเช่า, ค่าไฟ สมมุติรวม 100,000 บาทต่อเดือน ผลิตได้ 1,000 ตัว = เฉลี่ย 100 บาท/ตัว รวมต้นทุนผลิตต่อตัว 200 (ทางตรง) + 100 (ทางอ้อม) = 300 บาท/ตัว การคำนวณต้นทุนอาจดูซับซ้อนในช่วงแรก แต่เมื่อเข้าใจหลักการแล้ว จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืนขึ้น

ต้นทุนมีประโยชน์อะไรบ้างการทำความเข้าใจโครงสร้างต้นทุนอย่างถ่องแท้ จะทำให้เราได้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจได้ในหลาย ๆ ด้าน ดังนี้ ช่วยกำหนดราคาขายที่แม่นยำ ตั้งราคาที่ครอบคลุมต้นทุนและสร้างกำไรที่เหมาะสมช่วยค วบคุมค่าใช้จ่าย มองเห็นจุดที่ควรลดหรือควบคุมต้นทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพช่วยให้ตัดสินใจทางธุรกิจได้ดีขึ้น มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่าจะผลิตสินค้าใด ควรลงทุนเพิ่มหรือไม่ช่วยวางแผนและจัดทำงบประมาณ คาดการณ์ค่าใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างแม่นยำช่วยวัดผลกำไรและประสิทธิภาพ ประเมินได้ว่าสินค้าหรือบริการใดทำกำไรได้ดี และการดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพียงใดข้อควรระวังในการคำนวนต้นทุนเพื่อให้ข้อมูลต้นทุนมีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ควรระมัดระวังในประเด็นต่อไปนี้ความถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัยของข้อมูล ข้อมู ลที่ใช้คำนวณต้องแม่นยำและเป็นปัจจุบันการเลือกใช้วิธีปันส่วนต้นทุนทางอ้อม ควรเลือกวิธีที่สมเหตุสมผล และสอดคล้องกับลักษณะธุรกิจที่สุดความเข้าใจในพฤติกรรมต้นทุน การแยกต้นทุนคงที่และผันแปรผิดพลาด จะส่งผลต่อการวิเคราะห์และการตัดสินใจการระบุต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ต้องแยกแยะต้นทุนที่เกี่ยวข้อง (Relevant Cost) ออกจากต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้อง เช่น ต้นทุนจม (Sunk Cost)ความสม่ำเสมอในการบันทึกและคำนวณ ควรใช้วิธีการและหลักเกณฑ์เดียวกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เปรียบเทียบข้อมูลได้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุน

การควบคุมต้นทุนคือกระบวนการตรวจสอบค่าใช้จ่ายจริงของธุรกิจเทียบกับงบประมาณ และดำเนินการแก้ไขเมื่อค่าใช้จ่ายเกินกว่าที่วางแผนไว้ เป้าหมายคือการรักษาความมีวินัยทางการเงิน ปกป้องอัตรากำไร และยืนยันว่าทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ การควบคุมต้ นทุนทำงานในลักษณะวงจรป้อนกลับต่อเนื่อง โดยมีสามขั้นตอนหลักดังนี้ การติดตามตรวจสอบ :ตรวจสอบการใช้จ่ายจริงเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้การวิเคราะห์ :การระบุความแตกต่างและทำความเข้าใจว่าเหตุใดจึงเกิดขึ้นการแก้ไข :การดำเนินการ เช่น การเจรจาต่อรองสัญญาใหม่ การควบคุมนโยบายให้เข้มงวดขึ้น หรือการจัดสรรทรัพยากรใหม่

ตัวอย่างของการควบคุมต้นทุนที่นำไปใช้ได้จริง ได้แก่การกำหนดข้อจำกัดในการเบิกจ่ายค่า ใช้จ่ายในการเดินทางและความบันเทิง (T&E)การเจรจาต่อรองสัญญากับผู้ขายเพื่อให้ได้ราคาที่ต่ำลงการนำซอฟต์แวร์ระบบอัตโนมัติมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการว่าจ้างบริษัทภายนอกมาดูแลด้านการตลาด บัญชี หรือด้านอื่นๆ การตัดค่าใช้จ่ายโครงการหรือโปรแกรมออกจากงบประมาณของคุณการควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพจะเปลี่ยนการใช้จ่ายที่กระจัดกระจายให้เป็นการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ช่วยให้คุณปกป้องอัตรากำไรและนำเงินที่ประหยัดได้ไปใช้ในโอกาสในการเติบโต

การควบคุมต้นทุนเทียบกับการบริหารต้นทุนการควบคุมต้นทุนมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ ในขณะที่การบริหารต้นทุ นครอบคลุมงานที่กว้างกว่า เช่น การวางแผน การประมาณการ การจัดทำงบประมาณ และการกำกับดูแลต้นทุนตลอดช่วงเวลาต่างๆบทบาทหลักดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับอนุมัติวางแผน คาดการณ์ และควบคุมต้นทุนจังหวะเวลาต่อเนื่องระหว่างการใช้จ่ายก่อนและระหว่างการใช้จ่ายกิจกรรมหลักการติดตามงบประมาณเทียบกับค่าใช้จ่ายจริง การวิเคราะห์ความแตกต่างและการดำเนินการแก้ไขประมาณต้นทุน การจัดทำงบประมาณ การพยากรณ์ และการควบคุมการควบคุมต้นทุนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารต้นทุนคุณจำเป็นต้องมีการบริหารต้นทุนเพื่อวางแผน และจำเป็นต้องมีการควบคุมต้นทุนเพื่อให้แน่ใจว่าแผนนั้นดำเนินไปได้ด้วยดี

การควบคุมต้นทุนเทียบกับการลดต้นทุนการลดต้นทุนคือความพยายามที่มุ่งเป้าหมายและลดค่าใช้จ่ายเฉพาะอย่างถาวรในครั้งเดียว ในขณะที่การควบคุมต้นทุนคือวินัยอย่างต่อเนื่องในการบังคับใช้นโยบาย ติดตามการใช้จ่ายเทียบกับงบประมาณ และแก้ไขความคลาดเคลื่อนก่อนที่จะบานปลาย ทั้งสองอย่าง

มีความสำคัญต่อการควบคุมค่าใช้จ่าย แต่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันการลดต้นทุนสร้างความประหยัด และการควบคุมต้นทุนช่วยปกป้องความประหยัดนั้น คุณอาจเจรจาต่อรองสัญญากับผู้ขายใหม่เพื่อประหยัดเงินได้ 50,000 ดอลลาร์ต่อปี (การลดต้นทุน) แต่หากไม่มีการบริหารจัดการต้นทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบสัญญาและบังคับใช้เงื่อนไขใหม่ ค่าใช้จ่ายก็อาจเพิ่มขึ้นมาได้อีกธรรมชาติวินัยที่ต่อเนื่องโครงการริเริ่มแบบครั้งเดียวหรือเป็นระยะเป้าหมายควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณที่กำหนดไว้ล ดต้นทุนพื้นฐานอย่างถาวรจังหวะเวลาต่อเนื่องอิงตามโครงการจุดสนใจการตรวจจับและแก้ไขความแปรปรวนการลดหรือปรับโครงสร้างค่าใช้จ่ายตัวอย่างแจ้งเตือนเมื่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางเกินวงเงินที่กำหนดไว้ในนโยบายการเปลี่ยนไปใช้แพลตฟอร์มจองการเดินทางที่มีต้นทุนต่ำกว่าทีมกา รเงินที่แข็งแกร่งที่สุดจะใช้ทั้งสองแนวทางควบคู่กันไป กล่าวคือ พวกเขาจะดำเนินโครงการลดต้นทุนเพื่อลดต้นทุนพื้นฐาน จากนั้นจึงอาศัยการควบคุมค่าใช้จ่ายอย่างต่อเนื่องเพื่อยืนยันว่าผลลัพธ์เหล่านั้นคงอยู่ได้ในระยะยาว

ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต้นทุน คือ ราคาที่จ่ายไปสำหรับวัตถุดิบ ค่าแรง หรือสินทรัพย์เฉพาะอย่าง นักบัญชีใช้คำว่าต้นทุนในการวางแผนการผลิตหรือจัดทำงบประมาณ เมื่อต้นทุนถูกบันทึกในบัญชีแล้ว ก็จะกลายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นตัวอย่าง สมมติว่าคุณเป็นผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ คุณซื้อไม้เมเปิลมูลค่า 10,000 ดอลลาร์เป็นวัตถุดิบในการผลิตประตู ไม้เป็นต้นทุน และคุณวางแผนงบประมาณสำหรับต้นทุนของประตูแต่ละบานโดยการเพิ่มต้นทุนแรงงานและต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เข้าไปเมื่อคุณนำไม้ไปใช้ในการผลิตประตู คุณจะบันทึกค่าใช้จ่ายไม้เมเปิลจำนวน 10,000 ดอลลาร์ รายได้จากการขายประตูจะถู กนำมาเปรียบเทียบกับค่าไม้และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพื่อคำนวณกำไร บริษัทซื้อเซิร์ฟเวอร์ราคา 50,000 ดอลลาร์ นั่นคือต้นทุน ค่าเสื่อมราคา 4,167 ดอลลาร์ต่อเดือนที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนคือค่าใช้จ่าย ในทำนองเดียวกัน หากคุณชำระเงินล่วงหน้า 120,000 ดอลลาร์สำหรับสัญญาซอฟต์ แวร์รายปี การชำระเงินเต็มจำนวนคือต้นทุน ในแต่ละเดือน 10,000 ดอลลาร์จะปรากฏในงบกำไรขาดทุนของคุณเป็นค่าใช้จ่ายความแตกต่างนี้มีความสำคัญต่อการควบคุมต้นทุน เพราะคุณจัดการต้นทุน ณ จุดตัดสินใจ (ก่อนที่คุณจะลงมือทำ) และติดตามค่าใช้จ่ายหลังจากที่บันทึกบัญชีแล้วเหตุ ใดการควบคุมต้นทุนจึงมีความสำคัญมากการควบคุมต้นทุนช่วยปกป้องอัตรากำไรของคุณโดยตรง สูตรนั้นง่ายมากกำไร = รายรับ – ต้นทุน คุณอาจเพิ่มรายได้ได้อย่างรวดเร็ว แต่หากต้นทุนเพิ่มขึ้นเร็วกว่า อัตรากำไรของคุณก็จะลดลง ในสภาพแวดล้อมที่มีภาวะเงินเฟ้อและต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างไม่แน่นอน การควบคุมต้นทุนอย่างมีวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้คุณรักษาอัตรากำไรที่ดีไว้ได้หรืออาจทำให้อัตรากำไรของคุณลดลงได้

ประโยชน์สำคัญ 3 ประการของการควบคุมต้นทุนอย่างสม่ำเสมอการปกป้องกำไร :ทุกดอลลาร์ที่ประหยัดได้จากการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น จะส่งผลโดยตรงต่อกำไรสุทธิของคุณ ซึ่งแตกต่างจากการเติบโตของรายได้ การประหยัดต้นทุนไม่จำเป็นต้องมีการลงทุนเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุผลการจัดสรรทรัพยากรที่ดีขึ้น :เมื่อคุณรู้แน่ชัดว่าเงินของคุณใช้ไปกับอะไร คุณจะสามารถเปลี่ยนเส้นทางการใช้จ่ายจากกิจกรรมที่มีมูลค่าต่ำ ไปสู่โครงการริเริ่มที่สร้างผลกระทบสูงและส่งเสริมการเติบโตได้ความได้เปรียบในการแข่งขัน :บริษัทที่ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นสามารถกำหนดราคาได้แข่งขันได้มากขึ้น ลงทุนในด้านวิจัยและพัฒนาได้มากขึ้นหรือรับมือกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำได้โดยไม่ต้องปลดพนักงานกา รควบคุมต้นทุนยังช่วยให้คุณมีความยืดหยุ่นทางการเงินในการดำเนินการอย่างรวดเร็วเมื่อมีโอกาสเกิดขึ้น หากคุณบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสในการเข้าซื้อกิจการเชิงกลยุทธ์หรือขยายตลาด คุณก็จะมีกระแสเงินสดพร้อมที่จะดำเนินการ

ประเภทของต้นทุนทางธุรกิจที่ต้ องควบคุมการทำความเข้าใจประเภทต่างๆ ของต้นทุนทางธุรกิจจะช่วยให้คุณจัดลำดับความสำคัญในการมุ่งเน้นความพยายามในการควบคุมต้นทุนได้ ต้นทุนแต่ละประเภทมีพฤติกรรมไม่เหมือนกัน และแต่ละประเภทต้องการวิธีการจัดการที่แตกต่างกัน

ต้นทุนคงที่ต้นทุนคงที่นั้นไม่เปลี่ยนแปลงไม่ ว่าผลผลิตจะเป็นอย่างไรก็ตาม ค่าเช่า เงินเดือน และเบี้ยประกันภัยจัดอยู่ในหมวดหมู่นี้ ต้นทุนเหล่านี้ลดลงได้ยากในระยะเวลาอันสั้น แต่ควรค่าแก่การทบทวนเป็นระยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสัญญาเช่าใกล้หมดอายุ หรือเมื่อคุณกำลังประเมินจำนวนพนักงาน

ต้นทุนผันแปรจะเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตหรือการขาย ตัวอย่างเช่น วัสดุ การขนส่ง และค่าคอมมิชชั่น ต้นทุนเหล่านี้ควบคุมได้ง่ายกว่า เนื่องจากแปรผันตามกิจกรรม เมื่อรายได้ลดลง คุณมักจะสามารถลดต้นทุนผันแปรไปพร้อมกันได้

ต้นทุนทางตรงคือต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการผ ลิตสินค้าหรือบริการโดยตรง เช่น วัตถุดิบและค่าแรงงานในการผลิต ต้นทุนเหล่านี้ตรวจสอบและจัดการได้ง่ายกว่า เพราะสามารถระบุแหล่งที่มาได้อย่างเฉพาะเจาะจง

ต้นทุนทางอ้อมคือค่าใช้จ่ายส่วนเกินที่ไม่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ค่าสาธารณูปโภค เ งินเดือนพนักงานฝ่ายบริหาร และอุปกรณ์สำนักงาน ค่าใช้จ่ายเหล่านี้มักถูกมองข้าม แต่สามารถรวมกันแล้วมีจำนวนมาก การตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้คุณมองเห็นความไม่มีประสิทธิภาพได้

วิธีการควบคุมต้นทุนช่วยให้คุณวางแผนการใช้จ่าย ตรวจจับการใช้จ่ายเกินงบตั้งแต่เนิ่นๆ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ก่อนที่จะส่งผลกระทบต่อกำไรของคุณ แต่ละเทคนิคจะจัดการกับส่วนต่างๆ ของกระบวนการควบคุมต้นทุน ตั้งแต่การกำหนดความคาดหวังไปจนถึงการบังคับใช้ระเบียบวินัยการจัดทำงบประมาณและการคาดการณ์

การกำหนดเป้าหมายทางการเงินและการคาดการณ์ต้นทุนในอนาคตเป็นรากฐานของการควบคุมต้นทุนทั้งหมด คุณไม่สามารถควบคุมสิ่งที่คุณไม่ได้วางแผนไว้ได้ เริ่มต้นแต่ละช่วงเวลาด้วยงบประมาณที่ชัดเจนแยกตามแผนกหรือโครงการ จากนั้นใช้ข้อมูลในอดีตเพื่อคาดการณ์ว่าค่าใช้จ่ายน่าจะเกิดขึ้นที่ใด

การวิเคราะห์ความแปรปรวนการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะ เปรียบเทียบต้นทุนที่ตั้งงบประมาณไว้กับต้นทุนจริงเพื่อหาความคลาดเคลื่อน เมื่อพบความแปรปรวนแล้ว ให้ตรวจสอบหาสาเหตุที่แท้จริง ว่าเป็นเหตุการณ์ครั้งเดียวหรือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ การวิเคราะห์นี้จะช่วยให้คุณสามารถดำเนินการแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว แทนที่จะรอจนกว่าปัญหาจะลุกลามใหญ่โตการติดตามงบประมาณเทียบกับค่าใช้จ่ายจริงจะได้ผลดีที่สุดเมื่อทำอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ทำเพียงเดือนละครั้ง การติดตามความคลาดเคลื่อนแบบเรียลไทม์ช่วยให้คุณสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที การรอจนถึงสิ้นเดือนหมายความว่าการใช้จ่ายเกินงบได้เ กิดขึ้นแล้วและคุณจะต้องมาอธิบายแทนที่จะป้องกันมัน

การจัดหมวดหมู่การใช้จ่ายการจัดกลุ่มค่าใช้จ่ายตามประเภท (เช่น การเดินทาง ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์) ช่วยให้คุณสังเกตแนวโน้มและสิ่งผิดปกติได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้การบังคับใช้นโยบายตามหมวดหมู่ทำได้ง่ายขึ้น เมื่อ คุณเห็นว่าค่าใช้จ่ายด้านซอฟต์แวร์เพิ่มขึ้น 40% เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า คุณก็จะรู้ว่าควรตรวจสอบที่ใดระบบการจัดการค่าใช้จ่ายสมัยใหม่ยกระดับการจัดหมวดหมู่ไปอีกขั้นด้วยแดชบอร์ดแบบเรียลไทม์ที่แจ้งเตือนการใช้จ่ายเกินงบก่อนปิดบัญชีสิ้นเดือน การจัดหมวดหมู่แบบอั ตโนมัติช่วยลดข้อผิดพลาดจากการติดแท็กด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในวิธีการแบบดั้งเดิม ที่ซึ่งธุรกรรมที่บันทึกผิดพลาดจะซ่อนรูปแบบการใช้จ่ายที่แท้จริงไว้การเจรจาและการจัดการผู้ขายการขอใบเสนอราคาที่แข่งขันได้ การเจรจาต่อรองสัญญาใหม่ และการรวมผู้ให้บริก ารหลายรายเข้าด้วยกัน เป็นหนึ่งในวิธีที่เร็วที่สุดในการลดต้นทุนการดำเนินงานตรวจสอบความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการของคุณอย่างน้อยปีละครั้ง คุณอาจพบโอกาสในการรวมบริการ ลดจำนวนผู้ให้บริการที่ซ้ำซ้อน หรือใช้ประโยชน์จากส่วนลดปริมาณการสั่งซื้อควรขอใบเสนอราคาอย่างน้อย 3 รายการก่อนเซ็นสัญญาหรือต่อสัญญาเสมอ วิธีนี้จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 10-20% อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับซอฟต์แวร์ ควรตรวจสอบระบบของคุณเพื่อหาโอกาสในการรวมซอฟต์แวร์เข้าด้วยกัน บริษัทขนาดกลางหลายแห่งพบว่ามีเครื่องมือที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ในแผนกต่างๆ ที่ทำหน้าที่เดียวกันการ

ตรวจสอบค่าใช้จ่ายของซัพพลายเออร์โดยอัตโนมัติช่วยให้ค้นพบการสมัครใช้งานที่ซ้ำซ้อนหรือใช้งานไม่เต็มที่ ซึ่งอาจมองข้ามไปได้ เมื่อคุณสามารถเห็นความสัมพันธ์กับซัพพลายเออร์ทุกรายในที่เดียว โดยจัดเรียงตามค่าใช้จ่าย คุณจะมีอำนาจต่อรองมากขึ้นจากข้อมูลที่ครบถ้วน แทนที่จะคาดเดา

การบังคับใช้นโยบายการใช้จ่ายที่ชัดเจน (เช่น วงเงินการเดินทาง เกณฑ์การอนุมัติ ผู้ขายที่ต้องการ) จะได้ผลก็ต่อเมื่อคุณบังคับใช้กฎเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ระบบอัตโนมัติจะช่วยได้ในเรื่องนี้ โดยการบล็อกการซื้อที่อยู่นอกเหนือนโยบา ยก่อนที่จะเกิดขึ้น แทนที่จะตรวจจับได้หลังจากที่เกิดขึ้นแล้วการบังคับใช้ระเบียบนโยบายได้พัฒนาผ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ การตรวจสอบด้วยตนเอง การทำงานอัตโนมัติโดยใช้กฎเกณฑ์ และระบบอัจฉริยะที่ขับเคลื่อนด้วย AI การตรวจสอบด้วยตนเองจะตรวจจับการละเมิดได้หลังจากมีการใช้ จ่ายไปแล้ว ระบบที่ใช้กฎเกณฑ์จะแจ้งเตือนการละเมิดที่ชัดเจน แต่จะพลาดการละเมิดที่ซับซ้อนกว่า การบังคับใช้ที่ขับเคลื่อนด้วย AI เช่น Policy Agent ของ Ramp สามารถตรวจจับการใช้จ่ายนอกนโยบายได้มากกว่าระบบที่ใช้กฎเกณฑ์ถึง 7 เท่า ด้วยความแม่นยำมากกว่า 99% องค์กรที่ใช้ระบบควบคุมที่ขับเคลื่อนด้วย AI เหล่านี้พบว่าอัตราการใช้จ่ายนอกนโยบายลดลง 62% ในช่วง 2 ปีการเปลี่ยนจากการตรวจสอบภายหลังไปสู่การบังคับใช้ก่อนการซื้อนั้นเปลี่ยนแปลงเศรษฐศาสตร์ของการควบคุมค่าใช้จ่ายอย่างสิ้นเชิง แทนที่จะดำเนินการกับการละเมิดหลังจากที่เกิดขึ้นแล้ว คุณสามารถป้องกันการละเมิดได้อย่างสมบูรณ์

การควบคุมต้นทุนในการบริหารโครงการในการบริหารโครงการ การควบคุมต้นทุนเกี่ยวข้องกับการติดตามงบประมาณ การตรวจสอบการใช้จ่ายตลอดวงจรชีวิตของโครงการ และการปรับขอบเขตหรือทรัพยากรเมื่อเกิดความคลาดเคลื่อน โครงการส่วนใหญ่มักมีงบประมาณและกำหนดเวลาที่แน่นอน ทำให้การควบคุมต้นทุนมีความสำคัญอย่างยิ่งเทคนิคสำคัญอย่างหนึ่งคือ การบริหารจัดการมูลค่าที่ได้รับ (Earned Value Management หรือ EVM) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบมูลค่าของงานที่วางแผน ไว้กับต้นทุนและความคืบหน้าจริง มูลค่าที่วางแผนไว้ (PV):งบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับงานที่วางแผนไว้มูลค่าที่ได้รับ (EV):มูลค่าตามงบประมาณของงานที่เสร็จสมบูรณ์
ต้นทุนจริง (AC):ต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงจากค่าเหล่านี้ ทีมงานโครงการจะติดตามสิ่งต่อไปนี้ดัชนีประสิทธิภาพด้ าน ต้นทุน (CPI): EV / ACซึ่งบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพด้านต้นทุนดัชนีประสิทธิภาพการจัดตารางเวลา (SPI): EV / PVซึ่งบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของการจัดตารางเวลาผู้จัดการโครงการควรสร้างจุดตรวจสอบการควบคุมต้นทุนไว้ในขั้นตอนการทำงาน เช่น การทบทวนงบประมาณรายสัปดาห์ การวิเครา ะห์ความคลาดเคลื่อนตามเป้าหมายและขั้นตอนการแจ้งปัญหาที่ชัดเจนเมื่อค่าใช้จ่ายเกินเกณฑ์ที่กำหนด แพลตฟอร์มการจัดการค่าใช้จ่ายแบบเรียลไทม์สามารถใช้เป็นเครื่องมือติดตามต้นทุนระดับโครงการ ทำให้คุณมองเห็นภาพรวมว่าโครงการอยู่ในงบประมาณหรือไม่โดยไม่ต้องรอรายงานแบบแมนนวล

ตัวอย่างการควบคุมต้นทุนต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสถานการณ์ที่เป็นรูปธรรมที่แสดงให้เห็นถึงการควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับทีมการเงินที่บริหารจัดการค่าใช้จ่ายทั่วทั้งบริษัทการบังคับใช้นโยบายค่าใช้จ่ายการกำหนด วงเงินค่าอาหาร ต่อวันหรือการขออนุมัติล่วงหน้าสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จะช่วยป้องกันการใช้จ่ายเกินงบได้ ตัวอย่างเช่น คุณอาจกำหนดวงเงินเบิกจ่ายค่าอาหารสูงสุดไว้ที่ 75 ดอลลาร์ต่อวันสำหรับการเดินทางภายในประเทศ และกำหนดให้ผู้จัดการต้องอนุมัติสำหรับค่าใช้จ่ายแต่ละรายการ ที่เกิน 500 ดอลลาร์การจัดการการสมัครใช้งาน การตรวจสอบการสมัครใช้งานซอฟต์แวร์เพื่อกำจัดใบอนุญาตที่ไม่ได้ใช้หรือเครื่องมือที่ซ้ำซ้อน เป็นวิธีที่ได้ผลดีสำหรับบริษัทขนาดกลาง คุณอาจพบว่า 3 แผนกต่างมีเครื่องมือบริหารจัดการโครงการเป็นของตัวเอง ในขณะที่เพียงเครื่อ งมือเดียวก็เพียงพอ หรือคุณจ่ายค่าบริการสำหรับ 100 ที่นั่ง ในขณะที่มีพนักงานใช้งานจริงเพียง 60 คนเท่านั้น

การควบคุมการเดินทางและความบันเทิงการกำหนดให้พนักงานจองตั๋วเครื่องบินผ่านช่องทางที่ได้รับอนุมัติ หรือการกำหนดเพดานราคาตั๋วเครื่องบิน จะช่วยให้คาดการณ์ค่า ใช้จ่ายในการเดินทางได้ง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น อาจกำหนดให้ใช้ชั้นประหยัดสำหรับเที่ยวบินที่มีระยะเวลาบินน้อยกว่า 4 ชั่วโมง หรือกำหนดให้ผู้เดินทางเลือกโรงแรมจากรายชื่อโรงแรมที่ได้รับการอนุมัติ ซึ่งมีราคาพิเศษสำหรับองค์กรความท้าทายทั่วไปในการควบคุมต้นทุนถึงแม้จ ะมีวิธีการที่ถูกต้องแล้ว คุณก็อาจยังต้องเผชิญกับอุปสรรค การยอมรับความท้าทายเหล่านี้จะช่วยให้คุณออกแบบระบบที่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้อย่างตรงจุดขาดความชัดเจน :คุณไม่สามารถควบคุมต้นทุนที่คุณมองไม่เห็นได้ การติดตามด้วยตนเองทำให้เกิดจุดบอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อการใช้จ่ายกระจายอยู่หลายระบบหรือหลายบัตรเครดิตการรายงานล่าช้า :การรอจนถึงสิ้นเดือนเพื่อตรวจสอบค่าใช้จ่ายหมายความว่าคุณจะพบปัญหาช้าเกินไป เมื่อคุณเห็นความแตกต่าง เงินก็หมดไปแล้ววิธีการหลีกเลี่ยงนโยบาย:พนักงานอาจหาวิธีหลีกเลี่ยงนโยบายที่ไม่ชัดเจนหรือไม่มี การบังคับใช้ หากนโยบายการเบิกค่าใช้จ่ายของคุณถูกซ่อนไว้ในคู่มือที่ไม่มีใครอ่าน ก็อย่าแปลกใจหากผู้คนจะเพิกเฉยต่อนโยบายนั้นการใช้จ่ายแบบกระจายศูนย์:การที่หลายทีมซื้อสินค้าโดยอิสระ ส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายซ้ำซ้อนและพลาดส่วนลดตามปริมาณการสั่งซื้อ หากขาดการประสานงาน คุณจะเสียอำนาจต่อรองกับผู้ขาย

แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการควบคุมค่าใช้จ่ายการควบคุมค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยวิธีการที่เป็นระบบ แนวทางปฏิบัติทั้งหกประการนี้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเริ่มต้นจากการวางแผนและจบลงด้วยการวัดผล

1. เริ่มต้นด้วยงบป ระมาณของคุณการควบคุมต้นทุนทุกครั้งเริ่มต้นด้วยงบประมาณที่มีโครงสร้างที่ดี หากไม่มีงบประมาณ คุณก็ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผล สร้างงบประมาณของคุณในระดับแผนกและระดับหมวดหมู่ เพื่อให้คุณสามารถระบุได้อย่างแม่นยำว่าค่าใช้จ่ายเกินงบประมาณเกิดขึ้นที่ใดระบุให้ชัดเจน : ซอฟต์แวร์การตลาด " มีความหมายที่นำไปใช้ได้จริ งมากกว่า ค่าใช้จ่ายทางการตลาด ตรวจสอบและปรับปรุงงบประมาณทุกไตรมาสเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

2. ตรวจสอบค่าใช้จ่ายของคุณอย่างสม่ำเสมอการตรวจสอบค่าใช้จ่ายแบบเรียลไทม์เป็นหัวใจสำคัญของการควบคุ มต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่ารอรายงานสิ้นเดือนจึงจะพบปัญหา ใช้ระบบการจัดการค่าใช้จ่ายที่ช่วยให้คุณมองเห็นธุรกรรมแบบเรียลไทม์ได้ทันทีที่เกิดขึ้นตั้งค่าการแจ้งเตือนอัตโนมัติเมื่อการใช้จ่ายในหมวดหมู่ใดๆ ใกล้ถึงวงเงินงบประมาณ เพื่อให้คุณสามารถแก้ไขปัญหาได้ก่อนที่จะเกินวงเงินที่กำหนด

3. จัดหมวดหมู่ค่าใช้จ่ายของคุณการจัดหมวดหมู่ที่สม่ำเสมอจะเปลี่ยนข้อมูลธุรกรรมดิบให้เป็นข้อมูลเชิงลึกที่นำไปใช้ได้จริง กำหนดระบบการจัดหมวดหมู่ที่ชัดเจนและยึดถือตามนั้นในทุกแผนก การจัดหมวดหมู่แบบอัตโนมัติช่วยลดข้อผิดพลาดที่เกิดจากการติดแท็กด้วยตนเองและยืนยันว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่ที่ถูกต้องความโปร่งใสนี้เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ทำให้กระบวนการอนุมัติค่าใช้จ่ายของคุณเป็นระบ บอัตโนมัติการอนุมัติด้วยตนเองก่อให้เกิดปัญหาคอขวดและความเหนื่อยล้า ผู้จัดการมักอนุมัติคำขอโดยไม่ตรวจสอบอย่างละเอียด เพราะไม่มีเวลาตรวจสอบทุกๆ การซื้อสินค้ามูลค่า 50 ดอลลาร์ ระบบอนุมัติอัตโนมัติจะนำนโยบายของคุณไปใช้อย่างสม่ำเสมอในวงกว้าง โดยจะส่งเฉพาะกรณีพิ เศษที่แท้จริงไปยังผู้ตรวจสอบที่เป็นมนุษย์เท่านั้นด้วย Ramp ทีมการเงินจะสามารถประหยัดเวลาได้ 4-5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งก่อนหน้านี้เคยใช้ไปกับการตรวจสอบด้วยตนเอง

5. ตรวจสอบการใช้จ่ายของผู้ให้บริการ SaaS อย่างละเอียดมากขึ้นการสมัครใช้งานซอฟต์แวร์เป็นหนึ่งในหมวดค่าใช้จ่ายที่เติบโตเร็วที่สุดสำหรับบริษัทส่วนใหญ่ และเป็นหนึ่งในหมวดค่าใช้จ่ายที่ควบคุมได้ยากที่สุด ควรทำการตรวจสอบการสมัครใช้งานทั้งหมดทุกไตรมาส ตรวจสอบอัตราการใช้งาน ระบุความซ้ำซ้อนระหว่างเครื่องมือ และแจ้งเตือนสัญญาใด ๆ ที่ใกล้ถึงกำหนดต่ออายุ

แม้แต่สัญญารวมศูนย์เพียงฉบับเดียวก็สามารถประหยัดเงินได้หลายหมื่นบาทต่อปีการใช้จ่ายด้านซอฟต์แวร์ที่ไม่สามารถควบคุมได้มักซ่อนอยู่ให้เห็นได้ชัดเจนในแผนกต่างๆ

6. วัดผลและเปรียบเทียบผลลัพธ์ติดตามอัตราค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากนโยบายเป็นรายเดือน ตัวชี้วัดเดียวนี้จะบอกคุณได้ว่า าเทคนิคการควบคุมต้นทุนของคุณได้ผลหรือไม่ หรือเป็นเพียงแค่การสร้างเอกสารเพิ่มเติม นอกจากนี้ ให้วัดความแตกต่างระหว่างงบประมาณกับค่าใช้จ่ายจริงในแต่ละหมวดหมู่ ระยะเวลาในการปิดบัญชีค่าใช้จ่ายที่ถูกตั้งข้อสังเกต และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายโดยรวมของบริษัทเกณฑ์มาตรฐาน : องค์กรที่ใช้ระบบควบคุมที่ขับเคลื่อนด้วย AI พบว่าค่าใช้จ่ายที่อยู่นอกเหนือขอบเขตนโยบายลดลง 62% ภายใน 2 ปี

ซอฟต์แวร์ควบคุมต้นทุนและระบบอัตโนมัติเทคโนโลยีช่วยให้การควบคุมต้นทุนง่ายขึ้นด้วยการอนุมัติอัตโนมัติ การตรวจสอบการใช้จ่ายที่อยู่นอกเหนือขอบเขตนโยบาย และการเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบบัญชี ซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมจะช่วยลดงานด้วยตนเองและทำให้คุณมองเห็นภาพรวมว่าเงินของคุณใช้ไปกับอะไรบ้างแบบเรียลไทม์คุณสมบัติสำคัญที่ควรพิจารณา ได้แก่การจับคู่ใบเสร็จอัตโนมัติ:ช่วยลดการป้อนข้อมูลด้วยตนเองและเร่งกระบวนการกระทบยอดการแจ้งเตือนการใช้จ่ายแบบเรียลไทม์ :แจ้งให้คุณทราบเมื่อการใช้จ่ายใกล้ถึงหรือเกินเกณฑ์ที่กำหนดการบังคับใช้ระเบียบ ณ จุดขาย :ป้องกันธุรกรรมที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดก่อนที่จะเกิดขึ้น แทนที่จะแจ้งเตือนหลังจากนั้นการผสานรวมระบบบัญชี:ซิงค์ธุรกรรมที่จัดหมวดหมู่โดยตรงไปยังระบบ ERP หรือระบบบัญชีของคุณวิวัฒนาการล่าสุดในการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายก้าวข้ามระบบอัตโนมัติแบบใช้กฎเกณฑ์ไปสู่ระบบอัจฉริยะที่ขับเคลื่อนด้วย AI แทนที่จะใช้กฎเกณฑ์คงที่ที่ตรวจสอบธุรกรรมกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI จะทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบตลอดเวลาที่เข้าใจบริบท ตรวจจับการละเมิดที่ซับซ้อน และเรียนรู้จากรูปแบบการใช้จ่ายขององค์กร การเปลี่ยนแปลงนี้เปลี่ยนการควบคุมต้นทุนจากฟังก์ชันการรายงานแบบตอบสนองไปสู่ระบบเชิงรุกที่ป้องกันการใช้จ่ายเกิ นงบประมาณก่อนที่จะเกิดขึ้นระบบควบคุมค่าใช้จ่ายอัตโนมัติของ Ramp ช่วยเพิ่มผลกำไรได้อย่างไรสำหรับทีมการเงิน การตรวจสอบใบเสร็จรับเงินด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การติดตามการละเมิดนโยบาย และการกระทบยอดงบการเงินนั้นกินเวลาไปมาก ซึ่งเวลาเหล่านั้นควรนำไปใช้ในการริเริ่ มกลยุทธ์เพื่อการเติบโตได้ Ramp เปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาแบบตั้งรับให้เป็นการควบคุมค่าใช้จ่ายเชิงรุกด้วยระบบอัตโนมัติอัจฉริยะ ซอฟต์แวร์การจัดการค่าใช้จ่ายอัตโนมัติ ของเรา นำเสนอการควบคุมการใช้จ่ายแบบเรียลไทม์ที่ช่วยให้คุณกำหนดขีดจำกัดและกฎเกณฑ์ที่แม่นยำก่ อนที่จะทำการซื้อ ไม่ใช่หลังจากนั้นคุณสามารถกำหนดวงเงินการใช้จ่ายตามหมวดหมู่ ผู้ขาย หรือระดับพนักงานได้ เมื่อพนักงานพยายามซื้อสินค้าที่อยู่นอกเหนือพารามิเตอร์เหล่านี้ ระบบจะปฏิเสธการทำธุรกรรมโดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องมีการพูดคุยที่น่าอึดอัดใจหรือการบังคับใช้ระ เบียบย้อนหลังนอกเหนือจากการป้องกันแล้ว ระบบจับคู่ใบเสร็จและจัดหมวดหมู่ค่าใช้จ่ายที่ขับเคลื่อนด้วย AI ของ Ramp ยังช่วยลดขั้นตอนการส่งรายงานค่าใช้จ่ายที่ยุ่งยาก พนักงานเพียงแค่ถ่ายรูปใบเสร็จ และ Ramp จะดึงรายละเอียดร้านค้า จำนวนเงิน และหมวดหมู่โดยอัตโนมัติ พร้อมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามนโยบาย แพลตฟอร์มนี้ยังสามารถระบุการสมัครสมาชิกที่ซ้ำซ้อนและใบอนุญาตซอฟต์แวร์ที่ไม่ได้ใช้งานซึ่งทำให้งบประมาณลดลงโดยไม่รู้ตัวได้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารต้นทุน

การบริหารต้นทุน (Cost Management) หมายถึง กระบวนการวางแผน ควบคุม วิเคราะห์ และติดตามต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานหรือกระบวนการผลิต เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และสร้างผลตอบแทนหรือกำไรให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน การบริหารต้นทุนจึงไม่ได้หมายถึงการลดต้นทุนเพียงอย่า งเดียว แต่เป็นการพิจารณาว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นมีความ

เหมาะสมหรือไม่ และต้นทุนนั้นก่อให้เกิดประโยชน์และมูลค่าเพิ่มต่อกิจการมากน้อยเพียงใดในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารต้นทุน เนื่องจากต้นทุนเป็ นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อกำไรและความสามารถในการแข่งขัน หากกิจการสามารถควบคุมต้นทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยยังคงรักษาคุณภาพของสินค้าและบริการไว้ได้ ก็จะช่วยเพิ่มความสามารถในการทำกำไรและสร้างความมั่นคงให้กับกิจการในระยะยาว

2.4.1 ความสำคัญของการบริหาร ต้นทุนการบริหารต้นทุนมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจและการผลิต เนื่องจากช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถทราบถึงต้นทุนที่แท้จริงของสินค้าและบริการ รวมถึงสามารถนำข้อมูลต้นทุนไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม โดยมีความสำคัญ ดังนี้ ช่วยควบคุมค่าใช้จ่ายการบริหารต้นทุ นช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทว่ามีความจำเป็นหรือไม่ และสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการผลิตได้ เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้วัตถุดิบเกินความจำเป็น การใช้แรงงานไม่มีประสิทธิภาพ หรือการใช้เครื่องจักรที่ไม่เหมาะสมช่ วยเพิ่มกำไรของกิจการกำไรของกิจการขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และต้นทุน หากสามารถลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นได้ โดยที่รายได้ยังคงเดิมหรือเพิ่มขึ้น จะทำให้กิจการมีกำไรเพิ่มขึ้น ดังนั้น การบริหารต้นทุนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินช่วย ในการกำหนดราคาขายข้อมูลต้นทุนที่ถูกต้องช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถกำหนดราคาขายได้อย่างเหมาะสม หากกำหนดราคาต่ำกว่าต้นทุนมากเกินไปอาจทำให้เกิดการขาดทุน ในขณะที่การกำหนดราคาสูงเกินไปอาจทำให้สินค้าไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้ช่วยในการวางแผนการผลิต ผู้ประกอบการสามารถ นำข้อมูลต้นทุนในอดีตมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการผลิตในอนาคต เช่น การกำหนดปริมาณการผลิต การจัดซื้อวัตถุดิบ การใช้แรงงาน และการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมช่วยในการตัดสินใจข้อมูลต้นทุนช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจได้ว่าควรผลิตสินค้าใด ผลิตในปริมาณเท่าใด ควรซื้อวัตถุดิบจ ากแหล่งใดหรือควรผลิตเองหรือจ้างผู้อื่นผลิต โดยพิจารณาจากต้นทุนและผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทรัพยากรในการผลิต เช่น เงินทุน แรงงาน วัตถุดิบ ที่ดิน เครื่องจักร และเวลา มีอยู่อย่างจำกัด การบริหารต้นทุนจึงช่วยให้สามารถนำทรัพยาก รเหล่านี้ไปใช้ในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกิจการที่สามารถผลิตสินค้าได้ด้วยต้นทุนที่เหมาะสม จะสามารถกำหนดราคาที่แข่งขันได้ และมีโอกาสสร้างกำไรได้มากกว่ากิจการที่มีต้นทุนสูง

2.4.2 หลักการบริหารต้นทุนการบริหารต้นทุนที่มี ประสิทธิภาพควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผน การกำหนดเป้าหมาย การดำเนินงาน การควบคุม และการประเมินผล ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) การวางแผนต้นทุนเป็นการกำหนดแผนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นก่อนเริ่มดำเนินงาน เช่น การประมาณการค่าแรง ค่าวัตถุดิบ ค่าเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ การวางแผนที่ดีจะช่วยให้ผู้ประกอบการทราบว่าต้องใช้เงินทุนจำนวนเท่าใด และสามารถเตรียมเงินทุนไว้ได้อย่างเพียงพอ

2) การกำหนดงบประมาณงบประมาณเป็นเครื่องมือที่ใช้กำหนดกรอบของค่าใช้จ่ายในแต่ละกิจกรรม เช่น งบประมาณด้านวัตถุดิบ งบประมาณค่าแรง งบประมาณด้านการตลาด และงบประมาณการซ่อมบำรุง การกำหนดงบประมาณช่วยป้องกันการใช้จ่ายเกินความจำเป็นและทำให้สามารถเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงกับค่าใช้จ่ายที่วางแผนไว้ได้

3) การจำแนกประเภทต้นทุนผู้ประกอบการควรแยกต้นทุนออกเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน เช่น ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนทางตรง ต้นทุนทางอ้อม ต้นทุนที่เป็นเงินสดและต้นทุนที่ไม่ใช่เงินสด การจำแนกต้ นทุนที่ถูกต้องจะช่วยให้ทราบว่าต้นทุนประเภทใดมีสัดส่วนสูงและควรได้รับการควบคุมเป็นพิเศษ

4) การควบคุมต้นทุนเป็นการติดตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงและเปรียบเทียบกับแผนหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากพบว่าค่าใช้จ่ายสูงกว่าที่กำหนด ต้องวิเคราะห์สาเหตุและดำเนินการแก้ไ ข เช่น หากต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้น อาจพิจารณาหาผู้จำหน่ายรายใหม่ ต่อรองราคา หรือปรับปรุงวิธีการใช้วัตถุดิบเพื่อลดการสูญเสีย

5) การวิเคราะห์ต้นทุนเป็นการนำข้อมูลต้นทุนมาวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุของการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของต้นทุน รวมถึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่า งต้นทุน ปริมาณการผลิต และกำไร ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจและกำหนดแนวทางการดำเนินงานในอนาคต

6) การประเมินผลหลังจากดำเนินกิจกรรมแล้ว ควรประเมินว่าการบริหารต้นทุนบรรลุเป้าหมายหรือไม่ โดยเปรียบเทียบต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนที่วางแผนไว้ หากมีความแตกต่างควรวิเคราะห์สาเหตุและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแผนการดำเนินงานในครั้งต่อไป

2.4.3 แนวทางในการลดต้นทุนการลดต้นทุนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารต้นทุน แต่การลดต้นทุนที่ดีไม่ควรลดค่าใช้จ่ายโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของสินค้า เพราะอาจส่งผลเสียต่อกิจการในระยะยาว แนวทาง ในการลดต้นทุนสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. ลดการสูญเสียของวัตถุดิบควรใช้วัตถุดิบให้เกิดประโยชน์สูงสุด และควบคุมปริมาณการใช้ให้เหมาะสมกับกระบวนการผลิต รวมถึงจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการเสียหาย

2. เพิ่มประสิทธิภาพแรงงานควรจัดสรรงานให้เหมาะสมกับความสามารถของแรงงาน และพัฒนาทักษะของแรงงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถทำงานได้รวดเร็วและมีคุณภาพมากขึ้น

3. ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมการนำเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีมาใช้สามารถช่วยลดเวลา ลดแรงงาน และลดความผิดพลาดในกระบวนการผลิต อย่างไรก็ตาม ต้องพิจารณาความคุ้มค่าของการลงทุนด้วย

4. วางแผนการจัดซื้อควรเปรียบเทียบราคาและคุณภาพของวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายหลายราย รวมถึงวางแผนการสั่งซื้อให้เหมาะสมกับปริมาณการผลิต เพื่อหลีกเลี่ยงการซื้อวัตถุดิบมากเกินไปจนเกิดการเสื่อมสภาพหรือสูญเสีย

5. ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานควรใช้ไฟฟ้า น้ำมัน และพลังงานต่าง ๆ อย่างประหยัด เช่น ปิดเครื่องจักรเมื่อไม่ได้ใช้งาน ตรวจสอบเครื่องจักรให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเลือกใช้เครื่องมือที่ประหยัดพลังงาน

6. ลดต้นทุนการขนส่งการวางแผนเส้นทางและรอบการขนส่งสาม ารถช่วยลดค่าเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องได้ รวมทั้งควรจัดการปริมาณสินค้าในการขนส่งให้เหมาะสมกับความจุของยานพาหนะ

7. ลดของเสียจากกระบวนการผลิตควรตรวจสอบกระบวนการผลิตในแต่ละขั้นตอน เพื่อค้นหาจุดที่ทำให้เกิดของเสีย สินค้าชำรุด หรือผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน แล้วหาแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบ

2.4.4 การบริหารต้นทุนกับประสิทธิภาพการผลิตการบริหารต้นทุนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับประสิทธิภาพการผลิต เนื่องจากการผลิตที่มีประสิทธิภาพไม่ได้พิจารณาเพียงปริมาณผลผลิตที่ได้รับ แต่ต้องพิจารณาทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตด้วย หากสามารถผลิ ตสินค้าในปริมาณและคุณภาพเท่าเดิมโดยใช้ต้นทุนลดลง แสดงว่าประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นตัวอย่างเช่น เกษตรกรรายหนึ่งใช้ปุ๋ยจำนวนมากในการผลิตพืช แต่ผลผลิตที่ได้รับไม่ได้เพิ่มขึ้นตามต้นทุนที่เพิ่มขึ้น กรณีดังกล่าวสะท้อนว่าการใช้ปัจจัยการผลิตอาจไม่มีประสิทธิภาพ เกษตรกรจึงควรปรับปริมาณและวิธีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับความต้องการของพืช ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนและอาจทำให้ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นดังนั้น การบริหารต้นทุนจึงควรให้ความสำคัญกับ “ความคุ้มค่าของต้นทุน” มากกว่าการลดต้นทุนเพียงอย่างเดียว เพราะต้นทุนบางประเภทแม้จะเพิ่มขึ้น แต่ห ากสามารถสร้างผลผลิตหรือรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่าต้นทุนที่เพิ่ม ก็อาจถือว่าเป็นการลงทุนที่เหมาะสม

2.4.5 การบริหารต้นทุนในภาคการเกษตรสำหรับภาคการเกษตร การบริหารต้นทุนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเกษตรกรต้องเผชิญกับต้นทุนหลายประเภท เช่น ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าปุ๋ ย ค่าสารเคมี ค่าแรงงาน ค่าน้ำมัน ค่าเครื่องจักร ค่าเช่าที่ดิน และค่าขนส่ง ในขณะที่ราคาผลผลิตอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพตลาดการบริหารต้นทุนของเกษตรกรจึงควรเริ่มตั้งแต่การวางแผนก่อนการผลิต โดยพิจารณาชนิดของพืช พื้นที่เพาะปลูก ปริมาณปัจจัยการผลิต ราคาปัจจัยการ ผลิต และแนวโน้มราคาผลผลิต จากนั้นจึงกำหนดปริมาณการผลิตและประมาณการรายรับรายจ่ายนอกจากนี้ เกษตรกรควรมีการบันทึกข้อมูลต้นทุนและรายได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบต้นทุนที่แท้จริงต่อหน่วยผลผลิต เช่น ต้นทุนต่อไร่ ต้นทุนต่อกิโลกรัม และรายได้ต่อไร่ ข้อมูลเหล่านี้สา มารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างฤดูการผลิตหรือระหว่างแปลงเพาะปลูก เพื่อค้นหาวิธีการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดการรวมกลุ่มของเกษตรกรก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการบริหารต้นทุน เช่น การรวมกันซื้อปัจจัยการผลิตในปริมาณมากเพื่อให้ได้ราคาที่ถูกลง การใช้เครื่องจักรร่วมกัน การรวมกันขนส่งผลผลิต และการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้ซื้อ ซึ่งสามารถช่วยลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรได้

2.4.6 การบันทึกและวิเคราะห์ต้นทุนการบันทึกต้นทุนเป็นพื้นฐานสำคัญของการบริหารต้นทุน เพราะหากไม่มีข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ประกอบการจะไม่สามารถ ทราบได้ว่ากิจการมีต้นทุนเท่าใดและมีกำไรที่แท้จริงมากน้อยเพียงใดข้อมูลที่ควรบันทึก ได้แก่ ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่าสารเคมี ค่าแรงงาน ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า ค่าเครื่องจักร ค่าเช่าที่ดิน ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายในการจำหน่าย ปริมาณผลผลิต รา คาขาย รายได้จากการขายผลผลิตเมื่อมีข้อมูลดังกล่าวแล้ว สามารถนำมาคำนวณต้นทุนทั้งหมด รายได้ทั้งหมด รายได้สุทธิ และกำไร เพื่อประเมินผลการดำเนินงานได้

2.4.7 แนวคิดต้นทุนกับการตัดสินใจของผู้ประกอบการข้อมูลต้นทุนมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการ เช่น การตัดสินใจว่าจะเพิ่มหรือลดปริมาณการผลิต การเลือกวัตถุดิบ การเลือกวิธีการผลิต การซื้อเครื่องจักร การจ้างแรงงาน หรือการกำหนดราคาสินค้าผู้ประกอบการควรพิจารณาทั้ง ต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้ว ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงได้ และต้นทุนค่าเสียโอกาส เพราะการตัดสินใจที่ดีต้องพิจารณา ถึงผลประโยชน์และต้นทุนของทางเลือกต่าง ๆ อย่างรอบด้านตัวอย่างเช่น หากผู้ประกอบการมีทางเลือกในการผลิตสินค้าเองหรือจ้างโรงงานภายนอก ควรเปรียบเทียบต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองทางเลือก รวมถึงพิจารณาคุณภาพ ระยะเวลา ความเสี่ยง และกำลังการผลิต ไม่ควรพิจารณาเฉพาะราคาที่จ่ายออกไปเป็นเงินสดเท่านั้น

2.4.8 เป้าหมายของการบริหารต้นทุนเป้าหมายหลักของการบริหารต้นทุน คือ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและสร้างผลตอบแทนที่เหมาะสม โดยมีเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ ลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ใระดับที่เหมาะสมเพิ่มประสิทธิภาพข องกระบวนการผลิตลดการสูญเสียของวัตถุดิบและทรัพยากรเพิ่มผลผลิตและคุณภาพสินค้าเพิ่มรายได้และกำไรสนับสนุนการกำหนดราคาสินค้าช่วยในการวางแผนและตัดสินใจเพิ่มความสามารถในการแข่งขันสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนให้แก่กิจการสรุปแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารต้นทุน

กล่าวโดยสรุป การบริหารต้นทุน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การจำแนก การบันทึก การควบคุม การวิเคราะห์ และการประเมินต้นทุน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารต้นทุนที่ดีไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการลดค่าใช้จ่าย แ ต่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่า คุณภาพ และผลตอบแทนที่ได้รับด้วยโดยเฉพาะในภาคการเกษตร การบริหารต้นทุนมีความสำคัญต่อการเพิ่มรายได้และกำไรของเกษตรกร เนื่องจากต้นทุนด้านปัจจัยการผลิตมีผลโดยตรงต่อผลตอบแทนจากการผลิต หากเกษตรกรสามารถวางแผนการผลิต บันทึกต้นทุ น วิเคราะห์ค่าใช้จ่าย ควบคุมการใช้ปัจจัยการผลิต และลดความสูญเสียได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้สามารถลดต้นทุนต่อหน่วย เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ในระยะยาว ดังนั้น การบริหารต้นทุนจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้กิจการสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลกำไร และสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับผลกำไร

ผลกำไร (Profit) เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินผลการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้ประกอบการในการสร้างรายได้จากการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตหรือการดำเนินธุรกิจ โดยทั่วไปกำไรเกิดจากส่วนต่างระหว่างรายได้ที่กิจการได้รับกับต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน หากรายได้มากกว่าต้นทุน กิจการจะมีกำไร แต่หากรายได้น้อยกว่าต้นทุน กิจการจะเกิดผลขาดทุน ดังนั้น การวิเคราะห์กำไรจึงเป็ นส่วนสำคัญในการพิจารณาความสำเร็จและความคุ้มค่าของการผลิต แนวคิดเกี่ยวกับผลกำไรสามารถนำมาใช้ได้ทั้งในภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม การค้า และภาคการเกษตร โดยเฉพาะการผลิตทางการเกษตรซึ่งมีต้นทุนทั้งที่เป็นเงินสดและไม่ใช่เงินสด การคำนวณกำไรจึงควรพิจารณาต้นทุนอย่างครบถ้วน เพื่อให้ทราบถึงผลตอบแทนที่แท้จริงจากการผลิต

2.5.1 ความหมายของผลกำไร หมายถึง ผลตอบแทนที่เหลือจากการนำรายได้ทั้งหมดมาหักด้วยต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการผลิตหรือการดำเนินกิจการ โดยต้นทุนดังกล่าวอาจประกอบด้วยต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร รวมถึงต้นทุนที่เป็นเงิ นสดและต้นทุนที่ไม่ใช่เงินสดกล่าวได้ว่า ผลกำไรเป็นผลลัพธ์ที่สะท้อนประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรของผู้ประกอบการ หากสามารถสร้างรายได้สูงกว่าต้นทุน ย่อมแสดงว่าการดำเนินงานสามารถสร้างผลตอบแทนได้ ในทางตรงกันข้าม หากต้นทุนสูงกว่ารายได้ ย่อมแสดงว่ากิจการประสบภาวะขาดทุน สูตรพื้นฐานของกำไร คือ กำไร = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนทั้งหมด โดย รายได้ทั้งหมด = ปริมาณผลผลิต × ราคาผลผลิตที่ได้รับและต้นทุนทั้งหมด = ต้นทุนคงที่ + ต้นทุนผันแปร

2.5.2 ความสำคัญของผลกำไรผลกำไรมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของกิจการหลายประการ ดังนี้

1. ใช้วัดความสำเร็จของกิจการกำไรเป็นตัวชี้วัดว่ากิจการสามารถดำเนินงานได้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด หากกิจการมีรายได้สูงและสามารถควบคุมต้นทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็มีแนวโน้มที่จะมีกำไรเพิ่มขึ้น

2. ใช้ประกอบการตัดสินใจข้อมูลเกี่ยวกับกำไรช่วยให้ผู้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตและการลงทุน เช่น การเพิ่มพื้นที่ผลิต การเพิ่มปริมาณผลผลิต การซื้อเครื่องจักร หรือการขยายกิจการ

3. ใช้ในการวางแผนในอนาคตผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลกำไรจากอดีตมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการดำเนินงานในอนาคต เช่น การเลือกผลิตสินค้าที่ให้ผลตอบแทนสู ง หรือปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตเพื่อลดต้นทุน

4. ใช้ประเมินประสิทธิภาพการผลิตการเปรียบเทียบกำไรระหว่างช่วงเวลา หรือระหว่างกิจกรรมการผลิต สามารถช่วยให้ทราบว่ากระบวนการใดมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน

5. ช่วยสร้างความมั่นคงทางธุรกิจกำไรสามารถนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ขยายกิจการ ซื้อเครื่องจักร พัฒนาการผลิต หรือสำรองไว้สำหรับรับมือกับความเสี่ยงในอนาคต

6. ใช้ประเมินความคุ้มค่าของการลงทุนก่อนตัดสินใจลงทุน ผู้ประกอบการสามารถนำรายได้และต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมาคำนวณผลกำไร เพื่อพิจารณาว่าการลงทุนดังกล่าวมีความคุ้มค่าหรือไม่

2.5.3 ประเภทของกำไรการวิเคราะห์ผลกำไรสามารถแบ่งออกได้หลายลักษณะ โดยเฉพาะการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์และการผลิตทางการเกษตร สามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. กำไรทางบัญชีกำไรทางบัญชี หมายถึง ผลต่างระหว่างรายได้ทั้งหมดกับต้นทุนที่มีการจ่ายจริงหรือค่าใช้จ่ายที่ปรากฏในบัญชีของกิจการกำไรทางบัญชี = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนที่เป็นเงินสดการคำนวณในลักษณะนี้เหมาะสำหรับการดูผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ เพรา ะพิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงและมีหลักฐานทางการเงินอย่างไรก็ตาม กำไรทางบัญชีอาจไม่ได้สะท้อนต้นทุนทั้งหมดของการใช้ทรัพยากร เนื่องจากไม่ได้รวมต้นทุนค่าเสียโอกาสของทรัพยากรที่เจ้าของกิจการนำมาใช้เอง

2. กำไรทางเศรษฐศาสตร์กำไรทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ผลต่างระหว่างรายได้ทั้งหมดกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งรวมทั้งต้นทุนที่จ่ายเป็นเงินสดและต้นทุนค่าเสียโอกาสของปัจจัยการผลิตที่เจ้าของกิจการเป็นผู้จัดหาเองกำไรทางเศรษฐศาสตร์ = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จึงครอบคลุมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกิด ขึ้นจริงและต้นทุนค่าเสียโอกาส เช่น ค่าแรงของเจ้าของกิจการ ค่าเช่าที่ดินของตนเอง หรือผลตอบแทนจากเงินทุนของเจ้าของที่นำมาใช้ในการผลิตการวิเคราะห์กำไรทางเศรษฐศาสตร์จึงช่วยให้ทราบว่าการนำทรัพยากรของตนเองมาใช้ในการผลิตมีความคุ้มค่าหรือไม่

2.5.4 รายได้และความสัม พันธ์กับกำไรรายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อกำไรของกิจการ รายได้ทั้งหมดสามารถคำนวณได้จากปริมาณสินค้าที่ขายหรือผลผลิตที่ได้รับคูณด้วยราคาต่อหน่วยรายได้ทั้งหมด = ปริมาณผลผลิต × ราคาต่อหน่วย ตัวอย่างเช่น เกษตรกรผลิตทุเรียนได้ 2,000 กิโลกรัม และขายได้กิโลกรัมละ 80 บาท รายได้ทั้งหมด = 2,000 × 80 = 160,000 บาท หากเกษตรกรมีต้นทุนทั้งหมด 120,000 บาท กำไร = 160,000 – 120,000 = 40,000 บาท จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การเพิ่มกำไรไม่ได้เกิดจากการเพิ่มปริมาณผลผลิตเพียงอย่างเดียว แต่สามารถเกิดจากการเพิ่มราคาขาย การเพิ่มคุณภาพ สินค้า การลดต้นทุนหรือการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วย

2.5.5 ปัจจัยที่มีผลต่อกำไร กำไรของกิจการสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากหลายปัจจัย ได้แก่

1. ปริมาณผลผลิตหากสามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตโดยที่ต้นทุนเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า ก็จะมีโอกาสทำให้กำไรเพิ่มขึ้น

2. ราคาผลผลิตราคาขายมีผลโดยตรงต่อรายได้ หากราคาสินค้าเพิ่มขึ้นในขณะที่ต้นทุนคงที่ กำไรจะเพิ่มขึ้น ในทางกลับกัน หากราคาผลผลิตลดลง กำไรจะลดลง

3. ต้นทุนการผลิตต้นทุนที่สูงขึ้นจะทำให้กำไรลดลง หากไม่สามารถเพิ่มราคาขายหรือรายได้ให้เพียงพอ ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องควบคุมต้นทุนอย่างเหมาะสม

4. คุณภาพของสินค้าสินค้าที่มีคุณภาพดีอาจสามารถจำหน่ายได้ในราคาสูงกว่าสินค้าทั่วไป ส่งผลให้รายได้และกำไรเพิ่มขึ้น

5. ประสิทธิภาพการผลิตหากใช้วัตถุดิบ แรงงาน เครื่องจักร และทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยและเพิ่มกำไร

6. สภาพตลาดความต้องการของผู้บริโภค การแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด ล้วนมีผลต่อราคาขายและรายได้ของผู้ผลิต

7. ความเสี่ยงในการผลิตโดยเฉพาะภาคการเกษตร อาจเกิดความเสี่ยงจากสภาพอากาศ โรคและแมลง ภัยธรรมชาติ หรือราคาผลผลิตที่ผันผวน ซึ่งอาจส่งผลต่อทั้งปริมาณผลผลิตและรายได้

2.5.6 การเพิ่มผลกำไรการเพิ่มกำไรสามารถทำได้ 2 แนวทางหลัก คือ การเพิ่มรายได้ และ การลดต้นทุนการเพิ่มรายได้สามารถดำเนินการได้ เช่นเพิ่มปริมาณผลผลิตเพิ่มคุณภาพของสินค้าเพิ่มมูลค่าให้สินค้าแปรรูปสินค้าหาช่องทางการจำหน่ายใหม่ลดการพึ่งพาคนกลางสร้างตราสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมเลือกจำหน่ายในช่วงที่ราคาสินค้าดีเพิ่มความหลากหลายของสินค้าการลดต้นทุนสามารถดำเนินการได้ เช่นลดการ

สูญเสียวัตถุดิบใช้ปัจจัยการผลิตให้เหมาะสมลดค่าแรงที่ไม่จำเป็นลดการใช้พลังงานวางแผนการจัดซื้อใช้เครื่องจักรอย่างคุ้มค่าลดต้นทุนการขนส่งลดของเสียจากกระบวนการผลิตใช้วัตถุดิบหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นอย่างไรก็ตาม การลดต้นทุนไม่ควรทำโดยการลดคุณภาพสินค้า เพราะอาจทำให้ความต้องการของผู้บริโภคลดลงและส่งผลเสียต่อกำไรในระยะยาว

2.5.7 ผลกำไรในภาคการเกษตรสำหรับ ภาคการเกษตร ผลกำไรเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินว่าการเพาะปลูกหรือการผลิตสินค้าเกษตรมีความคุ้มค่าหรือไม่ เนื่องจากเกษตรกรต้องใช้ปัจจัยการผลิตหลายประเภท เช่น ที่ดิน แรงงาน เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย สารเคมี เครื่องจักร น้ำมัน และเงินทุนการคำนวณกำไรทางการเกษตรควรพิจารณาต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้น ไม่ใช่เฉพาะค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นเงินสดเท่านั้น เพราะเกษตรกรอาจใช้ทรัพยากรของตนเอง เช่น ที่ดิน แรงงานในครัวเรือน เครื่องจักร หรือเงินทุนของตนเอง หากไม่นำต้นทุนค่าเสียโอกาสเหล่านี้มาคำนวณ อาจทำให้เข้าใจว่าการผลิตมีกำไรมากกว่าความเป็นจริง

ตัวอย่างเช่น เกษตรกรใช้ที่ดินของตนเองในการปลูกพืช แม้ไม่ได้จ่ายค่าเช่าที่ดิน แต่ที่ดินดังกล่าวสามารถนำไปให้ผู้อื่นเช่าและได้รับรายได้ ดังนั้น ค่าเช่าที่ควรได้รับจึงถือเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส และควรนำมาพิจารณาในการวิเคราะห์กำไรทางเศรษฐศาสตร์

2.5.8 การวิเคราะห์กำไรต่อหน่วยการวิเคราะห์กำไรต่อหน่วยช่วยให้ทราบว่าการผลิตสินค้าแต่ละหน่วยสามารถสร้างผลตอบแทนได้มากน้อยเพียงใดกำไรต่อหน่วย = ราคาขายต่อหน่วย – ต้นทุนต่อหน่วย ตัวอย่างเช่น หากเกษตรกรขายผลผลิตกิโลกรัมละ 50 บาท และมีต้นทุนการผลิตกิโลกรัมละ 35 บาท กำไรต่อกิโลกรัม = 50 – 35 = 15 บาทต่อกิโลกรัมข้อมูลกำไรต่อหน่วยสามารถใช้เปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างชนิดของสินค้า หรือเปรียบเทียบวิธีการผลิตที่แตกต่างกันได้

2.5.9 จุดคุ้มทุนกับผลกำไรจุดคุ้มทุน (Break-even Point) หมายถึง ระดับการผลิตหรือยอดขายที่กิจการมีรายได้เท่ากับต้นทุนทั้งหมด ทำให้กิจการ ไม่มีกำไรและไม่ขาดทุนแนวคิดจุดคุ้มทุนมีความสำคัญต่อการวางแผนการผลิต เพราะช่วยให้ผู้ประกอบการทราบว่าต้องผลิตหรือจำหน่ายสินค้าอย่างน้อยเท่าใดจึงจะสามารถครอบคลุมต้นทุนทั้งหมดได้โดยทั่วไปสามารถคำนวณจุดคุ้มทุนในรูปปริมาณได้จา กจุดคุ้มทุน = ต้นทุนคงที่ ÷ (ราคาขายต่อหน่วย – ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย)หากผลิตหรือขายได้สูงกว่าจุดคุ้มทุน กิจการจะเริ่มมีกำไร ส่วนหากผลิตหรือขายต่ำกว่าจุดคุ้มทุน กิจการจะมีผลขาดทุน

2.5.10 การวิเคราะห์ผลกำไรเพื่อการตัดสินใจการวิเคราะห์กำไรไม่ควรพิจารณาเพียงตัว เลขกำไรที่เกิดขึ้น แต่ควรพิจารณาปัจจัยที่ทำให้กำไรเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วย เช่น หากกำไรลดลง อาจเกิดจากราคาผลผลิตลดลง ต้นทุนปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น ผลผลิตลดลง หรือประสิทธิภาพการผลิตลดลงผู้ประกอบการจึงควรนำข้อมูลกำไรมาเปรียบเทียบในหลายมิติ เช่น เปรียบเทียบกำไรระ หว่างปี เปรียบเทียบกำไรระหว่างฤดูการผลิต เปรียบเทียบกำไรระหว่างชนิดของสินค้าเปรียบเทียบกำไรต่อไร่เปรียบเทียบกำไรต่อหน่วยเปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยเปรียบเทียบรายได้ต่อต้นทุนการวิเคราะห์ดังกล่าวช่วยให้สามารถระบุได้ว่ากิจกรรมใดให้ผลตอบแทนสูง และกิจกรรมใดควรปรับปรุงหรือลดการดำเนินงาน

2.5.11 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน รายได้ และกำไรต้นทุน รายได้ และกำไรมีความสัมพันธ์กันโดยตรง กล่าวคือ กำไรจะเกิดขึ้นเมื่อรายได้มากกว่าต้นทุน ดังสมการกำไร = รายได้ทั้งหมด – ต้นทุนทั้งหมด ดังนั้น หากต้องการเพิ่มกำไร ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้โดย

1. เพิ่มรายได้ โดยต้นทุนเท่าเดิม → กำไรเพิ่มขึ้น
2. ลดต้นทุน โดยรายได้เท่าเดิม → กำไรเพิ่มขึ้น
3. เพิ่มรายได้และลดต้นทุนพร้อมกัน → กำไรมีโอกาสเพิ่มขึ้นมากที่สุด

4. รายได้ลดลง แต่ต้นทุนเพิ่มขึ้น → กำไรลดลงหรือเกิดการขาดทุน

แนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการบริหารกำไรต้องดำเนินควบคู่ไปกับการบริหารต้นทุนและการบริหารรายได้ ไม่สามารถพิจารณาปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว

2.5.12 ความสำคัญของกำไรต่อความยั่งยืนของกิจการกำไรไม่ได้มีความสำคัญเพียงต่อผลตอบแทนของเจ้าของกิจการเท่านั้น แ ต่ยังมีบทบาทต่อความสามารถในการดำเนินกิจการในระยะยาว กิจการที่มีกำไรอย่างต่อเนื่องสามารถนำกำไรบางส่วนกลับมาลงทุนเพื่อพัฒนากระบวนการผลิต ซื้อเครื่องจักร เพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน พัฒนาสินค้า และขยายตลาดได้ในทางตรงกันข้าม หากกิจการมีผลขาดทุนต่อเนื่อง อาจทำให้เงินทุนลดลง เกิดปัญหาสภาพคล่อง และไม่สามารถลงทุนหรือพัฒนากิจการได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การสร้างกำไรที่เหมาะสมจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นคงและความยั่งยืนของกิจการสรุปแนวคิดเกี่ยวกับผลกำไร กล่าวโดยสรุป ผลกำไร หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้ทั้งหมดกับต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการผลิตหรือการดำเนินกิจการ โดยกำไรเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่สะท้อนประสิทธิภาพและความคุ้มค่าของการดำเนินงาน การวิเคราะห์ผลกำไรควรพิจารณาทั้งรายได้ ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนที่เป็นเงินสด ต้นทุนที่ไม่ใช่เงินสด และต้นทุนค่าเสียโอกาส เพื่อให้ส ามารถประเมินผลตอบแทนที่แท้จริงได้สำหรับภาคการเกษตร การวิเคราะห์ผลกำไรมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเกษตรกรต้องเผชิญกับต้นทุนการผลิตและความผันผวนของราคาผลผลิต การบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลต้นทุนและรายได้อย่างเป็นระบบจะช่วยให้เกษตรกรสามารถทราบกำไรที่แท้จริง วางแผนการผลิต ควบคุมต้นทุน เลือกกิจกรรมที่ให้ผลตอบแทนเหมาะสม และตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การเพิ่มรายได้ ลดความเสี่ยง และสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพในระยะยาว

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจค้าไม้

ธุรกิจค้าไม้แปรรูป และผ ลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นธุรกิจต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตไม้เป็นหลักอาจจะทำไม้จากการทำสัมปทานป่าต่างๆ หรือรับซื้อไม้จากสวนของเกษตรกรรม เช่น ไม้ยางที่หมดอายุการเก็บเกี่ยวน้ำยาง เป็นต้นต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนีด้วย

1. การขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป เมื่อผู้ประกอบการดำเนินการแปรรูปไม้ ไม้ว่าจะเป็นการแปรรูปไม้โดยใช้แรงงานคน หรือเป็นการแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรก็ตาม ไม้แปรรูปที่ได้จากการแปรรูปนั้น ผู้ประกอบการไม่สามารถจำหน่ายได้ในทันทีที่แปรรูปไม้เสร็จ แต่ต้องทำการขออนุญ าตตั้งโรงค้าไม้แปรรูปก่อนที่จะทำการขายหรือจำหน่ายไม้ไม้แปรรูปนั้น โดยผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอตั้งโรงค้าไม้แปรรูปได้ที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้ ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูปนั้นมีอายุคราวละ 1 ปี หากผู้ประกอบการทำการค้าไม้โดยที่มิได้ตั้ งโรงค้าไม้แปรรูปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

2. การอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามการควบคุมสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่ งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง บานประตู หน้าต่าง ฯลฯ จะควบคุมเฉพาะที่ค้า หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าเท่านั้น ดังนั้นการค้า หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามทุกชนิด ทุ กขนาด ทุกจำนวน ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน โดยผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขออนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามได้ที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้ โดยใบ ใบอนุญาตดังกล่าวนั้นมีอายุคราวละ 1 ปี หาก

ผู้ประกอบการทำการค้า หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม มีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 5 ปี และปรับตั้งแต่ 5,000 ถึง 50,000 บาท

3. การจดทะเบียนพาณิช การจ ดทะเบียนพาณิชย์ คือ หลักฐานทางการค้าเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติและทราบหลักฐานของผู้ประกอบการพาณิชยกิจที่ถูกต้องเชื่อถือได้ ผู้มีหน้าที่จดทะเบียนพาณิชย์ คือ บุคคลธรรมดาคนเดียว หรือหลายคน (ห้างหุ้นส่วนสามัญ) หรือนิติบุคคลรวมทั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมา ยต่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย ซึ่งประกอบกิจการ อันเป็นพาณิชยกิจตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด การค้าไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์จากไม้จัดเป็นการประกอบกิจการขายสินค้าไม่ว่าอย่างใดๆ อย่างเดียวหรือหลายอย่าง คิดรวมทั้งสิ้นในวันหนึ่งขายได้เป็นเงินตั้งแต่ 20 บาทขึ้นไป หรือมีสินค้าดังกล่าวไว้เพื่อขายมีค่ารวมทั้งสิ้นเป็นเงินตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป เข้าข่ายเป็นพาณิชยกิจที่ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุทธนา เขียวนิล, เฉวียง วงค์จินดา และวรพรรณ รัตนทรงธรรม (2568) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการควบคุมต้นทุนที่ดีที่ส่งผลต่อการเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนของวิสาหกิ จขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดแพร่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุน ความสามารถในการทำกำไร และการเติบโตของกิจการอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดแพร่ รวมถึงศึกษาผลกระทบของการควบคุมต้นทุนที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรและการเติบโตของกิจการ การวิจัยเป็นการวิจัยเ ชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 แห่ง และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าการควบคุมต้นทุนที่ดีมีผลกระทบเชิงบวกต่อความสามารถในการทำกำไรและการเติบโตของกิจการอย่างยั่งยืน โดยองค์ประกอบของการควบคุมต้นทุน ได้แก่ การทำความเข้าใจโคร งสร้างต้นทุน การใช้งบประมาณอย่างเหมาะสม และการติดตามต้นทุนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ การใช้งบประมาณอย่างเหมาะสมมีอิทธิพลสูงสุดต่อความสามารถในการทำกำไร ส่วนการติดตามต้นทุนอย่างสม่ำเสมอมีอิทธิพลสูงสุดต่อการเติบโตของกิจการอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็ นว่าการควบคุมต้นทุนอย่างเป็นระบบสามารถช่วยให้ธุรกิจใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า เพิ่มความสามารถในการทำกำไร และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้

ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาล (2566) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน ประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนและผลตอบ แทนผลิตภัณฑ์พริกแกงในกิจการขนาดเล็ก ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน การบริหารต้นทุน และผลตอบแทนจากการผลิตพริกแกงในกิจการขนาดเล็ก ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 10 คน เก็บข้อมูลโดยการสังเกตและการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้านความเป็นไปได้ในการลงทุน รวมถึงวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนและผลตอบแทนโดยใช้อัตรากำไรขั้นต้น ผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนการผลิตส่วนใหญ่ประกอบด้วยวัตถุดิบทางตรง รองลงมาคือค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายการผลิต โดยกิจการมีอัตรากำไรขั้นต้นร้อยละ 23.75 และผลตอบแทนสูงกว่าต้นทุน แสดง ให้เห็นว่าการบริหารต้นทุนที่มีประสิทธิภาพมีส่วนสำคัญต่อความคุ้มค่าและความสามารถในการสร้างผลตอบแทนของกิจการ ความสัมพันธ์กับงานวิจัยเรื่องการควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ : งานวิจัยดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ในด้านการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทน โดยเฉพาะการพิจารณาสัดส่วนของต้นทุนแต่ละประเภทและการใช้อัตรากำไรขั้นต้นเป็นเครื่องมือวัดผลตอบแทน ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ได้ เนื่องจากธุรกิจค้าไม้ก็มีต้นทุนหลายประเภท เช่น ต้นทุนการจัดซื้อไม้ ค่าแรงงาน ค่าแปรรูป ค่าเครื่องจักร ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายใน

การดำเนินงาน ดังนั้น การจำแนกและควบคุมต้นทุนแต่ละประเภทจึงมีความสำคัญต่อการสร้างผลกำไรของธุรกิจ

ปฏิภาณ สุขไทย, อมราลักษณ์ สิริทองสุข และเดือนฉาย คำสีทา (2568) ได้ศึกษาเรื่อง “การวางแผนควบคุมต้นทุนเกี่ยวกับธุรกิจขนส่ง” โดยมุ่งศึกษาแนวทางการวางแผนและควบคุมต้นทุนในธุรกิจขนส่ง ซึ่งการควบคุมต้นทุนมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากร การลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างผลกำไรให้แก่ธุรกิจ ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนผันแปร โดยเฉพาะค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าซ่อมบำรุง เป็นต้นทุนสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ขณะที่ต้นทุนคงที่ เช่น ค่าเช่าสถานที่และเงินเดือนพนักงาน ก็เป็นภาระสำคัญหากไม่มีการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การวางแผนเส้นทาง การบำรุงรักษายานพาหนะอย่าง สม่ำเสมอ และการใช้เทคโนโลยีด้านโลจิสติกส์ เป็นแนวทางที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนและส่งผลดีต่อผลกำไรของธุรกิจความสัมพันธ์กับงานวิจัยเรื่องการควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่: งานวิจัยดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับงาน วิจัยนี้ในด้านแนวคิดการจำแนกต้นทุนและการควบคุมต้นทุน โดยเฉพาะต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ ซึ่งธุรกิจค้าไม้ก็มีต้นทุนในลักษณะเดียวกัน เช่น ค่าวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าขนส่ง ค่าซ่อมบำรุง และค่าใช้จ่ายประจำ การควบคุมต้นทุนเหล่านี้อย่างเป็นระบบจะช่วยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และสามารถส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจได้ ดังนั้น แนวคิดจากงานวิจัยนี้จึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาการควบคุมต้นทุนของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ได้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาครั้งนี้เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อกำไรของธุรกิจค้าไม้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาระดับความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนผู้วิจัยได้กำหนดดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำโครงงาน
    3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
    3.2.2 การตรวจสอบเครื่องมือ
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.4 การวิเคราะห์และการแปรผลข้อมูล
3.5 สถิติที่ใช้ในการทำโครงงาน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (จากการกำหนดตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดของ Krejcie R.V. and D.W. Morgan (1970 : 608) แล้วเก็บข้อมูลโดยสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยการจับฉลากโดยเทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางศ์ ตามจำนวนประชากรแต่ละกลุ่ม จากจำนวน 1 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ จำนวน 25 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เนื่องจากสามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกและเหมาะสมกับระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำโครงงาน

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถาม

3.2.2 การตรวจสอบเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมต้นทุนการผลิตและผลกำไรของธุรกิจ
2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC)
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
6. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากวิทยาลัย
2. นำแบบสอบถามไปแจกให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
3. อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถามให้ผู้ตอบเข้าใจ
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์และการแปรผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

ค่าความถี่ (Frequency)

ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าเฉลี่ย (Mean)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง “การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ ” ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตและผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ โดยใช้สถิติ ดังนี้

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภท ของธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

$$P = \frac{F}{n} \times 100$$

P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการนำมาคิดร้อยละ

n แทน จำนวนข้อมูลหรือประชากรทั้งหมด

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

ใช้ในการแสดงสัดส่วนของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบร้อยละ

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการนำมาคิดร้อยละ

n แทน จำนวนข้อมูลหรือประชากรทั้งหมด

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตและผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ เพื่อหาค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

$$x = \frac{\Sigma x_i}{n}$$

1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ใช้ในการวิเคราะห์การกระจายของข้อมูลเพื่อพิจารณาความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีการกระจายมากหรือน้อยเพียงใด

$$\chi^2 = \frac{\Sigma(x - \bar{x})^2}{N}$$

$$\sigma = \sqrt{\frac{\Sigma(x - \bar{x})^2}{N}}$$

x แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x^2 แทน ค่าแปรปรวน

X แทน ค่าตัวแปร

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนตัวแปรทั้งหมด

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โครงงานวิชาชีพเรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำ ไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิต ศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจ และศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับ ครบถ้วนในการตอบแบบสอบถาม โดยได้แบบสอบถามจำนว น 400 คน จึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

4.3 ผลการวิเคราะห์การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

4.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	217	54.3
หญิง	183	45.8
รวม	400	100
2. อายุ		
ต่ำกว่าอายุ 30 ปี	14	3.5
31-40	146	36.5
41-50	128	32
51 ปีขึ้นไป	112	28
รวม รวม	400	100
3.ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	13	3.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/หรือเทียบเท่า	25	6.3
ปวส./เทียบเท่า	122	30.5
ปริญญาตรี	133	33.3
สูงกว่าปริญญาตรี	107	26.7
รวม	400	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
4.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	10	2.5
10,000 – 20,000 บาท	97	24.3
20,001 – 30,000 บาท	112	28
30,001 – 40,000 บาท	101	25.3
มากกว่า 40,001 บาท	80	20
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.3 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45 มีอายุระหว่าง 31–40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา ได้แก่ อายุ 41–50 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 อายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.0 และอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.5 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา ได้แก่ ระดับ ปวส ./เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 30.5 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย /หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 6.3 และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001–30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา ได้แก่ 30,001–40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.3 รายได้ 10,000–20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.3 รายได้มากกว่า 40,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 2 ข้อมูลของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ข้อมูลของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	จำนวน	ร้อยละ
1.ประเภทของธุรกิจ		
โรงเลื่อยไม้	155	27
ร้านจำหน่ายไม้	137	34.3
ธุรกิจแปรรูปไม้	108	38.8
รวม	400	100
2.รูปแบบการดำเนินธุรกิจ		
กิจการเจ้าของคนเดียว	154	38.5
ห้างหุ้นส่วน	120	30
บริษัทจำกัด	126	31.5
รวม	400	100
3.ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ		
ต่ำกว่า 5 ปี	88	22
5-10 ปี	121	30.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	จำนวน	ร้อยละ
11-15 ปี	109	27.2
มากกว่า 15 ปี	82	20.5
รวม	400	100
4.รายได้เฉลี่ยต่อปี		
ต่ำกว่า 500,000 บาท	102	25.5
500,000 – 1,000,000 บาท	125	31.3
1,000,001 – 1,500,000 บาท	97	24.3
มากกว่า 1,500,000 บาท	76	19
รวม	400	100
5.จำนวนพนักงาน		
น้อยกว่า 5 คน	108	27
5-10 คน	92	23
11-15 คน	108	27
มากกว่า 15 คน	92	23
รวม	400	100

จากตารางที่ 2 แสดงว่าประเภทของธุรกิจส่วนใหญ่เป็นโรงเลื่อยไม้ คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา ได้แก่ ร้านจำหน่ายไม้ คิดเป็นร้อยละ 34.3 และธุรกิจแปรรูปไม้ คิดเป็นร้อยละ 27.0 รูปแบบการดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา ได้แก่ บริษัทจำกัด คิด เป็นร้อยละ 31.5 และห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่คือ 5–10 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมา ได้แก่ 11–15 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.2 ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.0 และมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 จำนวนพนักงานในกิจการส่วนใหญ่มีจำนวนน้อยกว่า 5 คน และ 11–15 คน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมา ได้แก่ 5–10 คน และมากกว่า 15 คน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.0 รายได้เฉลี่ยต่อปีส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 500,000–1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.5 ช่วง 1,000,001–1,500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.3 และสูงกว่า 1,500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

การควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
ด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ			
มีการวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการในการผลิต	3.99	0.81	มาก
มีการตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม	4.01	0.82	มาก

มีมาตรการควบคุมและลดการสูญเสียวัตถุดิบระหว่างการดำเนินงาน	3.93	0.83	มาก
การควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
มีการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพของวัตถุดิบก่อนตัดสินใจจัดซื้อ	3.96	0.84	มาก
มีการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหายและรักษาคุณภาพ	3.86	0.82	มาก
รวมภาพรวมด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ	3.95	0.75	มาก
ด้านการควบคุมต้นทุนแรงงาน			
มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานอย่างชัดเจน	8	0.76	มาก
มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ	2	0.75	มาก
การส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานในการปฏิบัติงาน	4	0.84	มาก
มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ	0	0.77	มาก
มีการวางอัตรากำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงานและความต้องการของกิจการ	5	0.79	มาก
รวมภาพรวมด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ	6	0.73	มาก

ควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
มีการควบคุมการใช้ไฟฟ้าและพลังงานอย่างเหมาะสมเพื่อลดต้นทุนการผลิต	4.02	0.81	มาก
มีการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ	4.08	0.79	มาก
มีการวางแผนและกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ	4.05	0.80	มาก
มีการตรวจสอบและติดตามค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ	4.12	0.78	มาก
มีมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงาน	3.98	0.82	มาก
รวมภาพรวมด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ	4.05	0.74	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงว่าระดับการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.95, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ย= 4.01, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 0.82) รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการในการผลิต (ค่าเฉลี่ย= 3.99, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.81) และการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหายและรักษาคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย= 3.86, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 0.82) การควบคุมต้นทุนแรงงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.06, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การควบคุมและติดตามการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ (ตารางที่ 4.16) (ค่าเฉลี่ย = 4.12, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.75) รองลงมา ได้แก่ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ (ตารางที่ 4.18) (ค่าเฉลี่ย= 4.10, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.77) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานใน การปฏิบัติงาน (ตารางที่ 4.17) (ค่าเฉลี่ย= 3.94, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.84) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.05, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการตรวจสอบและติดตามค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย= 4.12, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.78) รองลงมา ได้แก่ มีการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ (ตารางที่ 4.21) (ค่าเฉลี่ย= 4.08, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.79) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงาน (ตารางที่ 4.24) (ค่าเฉลี่ย = 3.98, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.82)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
ธุรกิจของท่านมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา	4.02	0.81	มาก
ธุรกิจของท่านสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.98	0.82	มาก
ธุรกิจของท่านมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ	4.10	0.77	มาก
ธุรกิจของท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและต้นทุนในการดำเนินงาน	3.96	0.83	มาก
ธุรกิจของท่านสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง	4.05	0.80	มาก
ธุรกิจของท่านมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้เป็นอย่างดี	3.95	0.84	มาก
ธุรกิจของท่านมีแนวโน้มการเติบโตของผลกำไรเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	3.92	0.85	มาก
ธุรกิจของท่านสามารถนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้	3.90	0.86	มาก
รวมภาพรวมด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ	3.99	0.75	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.99, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ธุรกิจของท่านมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย = 4.10, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 0.77) รองลงมา ได้แก่ ธุรกิจของท่านสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 4.29) (ค่าเฉลี่ย = 4.05, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.80) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ธุรกิจของท่านสามารถนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้ (ตารางที่ 4.32) (ค่าเฉลี่ย= 3.90, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.86)

บทที่ 5
สรุป / อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการทำโครงงานเรื่องการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ ศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ และศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้จัดทำโครงงานได้นำเสนอผลการศึกษาและอภิปรายผล โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วนการจัดทำโครงงานครั้งนี้ ผู้จัดทำได้ผลสรุปดังนี้

5.1 สรุปผลการจัดทำโครงงาน

จากการศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ จำนวน 400 คน สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และเพศหญิง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

ด้านอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31–40 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา ได้แก่ อายุ 41–50 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา ได้แก่ ระดับ ปวส./เทียบเท่า จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001–30,000 บาท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา ได้แก่ 30,001–40,000 บาท จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รายได้ 10,000–20,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รายได้มากกว่า 40,001 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

5.1.2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ พบว่า ประเภทธุรกิจส่วนใหญ่เป็น โรงเลื่อยไม้ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา ได้แก่ ร้านจำหน่ายไม้ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 และธุรกิจแปรรูปไม้ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ตามลำดับ

ด้านรูปแบบการดำเนินธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา ได้แก่ บริษัทจำกัด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และห้างหุ้นส่วน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 5–10 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมา ได้แก่ 11–15 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และมากกว่า 15 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

ด้านจำนวนพนักงาน พบว่า ธุรกิจที่มีพนักงานน้อยกว่า 5 คน และ 11–15 คน มีจำนวนเท่ากัน คือ 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมา ได้แก่ 5–10 คน และมากกว่า 15 คน จำนวนเท่ากัน คือ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปี พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 500,000–1,000,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 500,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รายได้ 1,000,001–1,500,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และมากกว่า 1,500,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

5.1.3 ผลการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ การควบคุมต้นทุนแรงงาน และการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ

ผลการศึกษา พบว่า การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 แลส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ย 4.01 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.99 อยู่ในระดับมาก และ การเปรียบเทียบราคาและคุณภาพของวัตถุดิบก่อนตัดสินใจซื้อ มีค่าเฉลี่ย 3.96 อยู่ในระดับมาก

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหายและรักษาคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.86 อยู่ในระดับมาก

ด้านการควบคุมต้นทุนแรงงาน

ผลการศึกษา พบว่า การควบคุมต้นทุนแรงงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.12 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.10 และ มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.08

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ในระดับมาก

ด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต

ผลการศึกษา พบว่า การควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการตรวจสอบและติดตามค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.12 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มีการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.08 และ มีการวางแผนและกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.05

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 3.98 อยู่ในระดับมาก

ดังนั้น เมื่อพิจารณาการควบคุมต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ด้าน พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการควบคุมต้นทุนในระดับมาก โดยด้านการควบคุมต้นทุนแรงงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต และด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ ตามลำดับ

5.1.4 ผลการศึกษาผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ธุรกิจของท่านมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ธุรกิจของท่านสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.05 และ ธุรกิจของท่านมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ย 4.02

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ธุรกิจของท่านสามารถนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้ มีค่าเฉลี่ย 3.90 อยู่ในระดับมาก

จากผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่มีความคิดเห็นว่าธุรกิจของตนมีผลการดำเนินงานและสภาพคล่องทางการเงินอยู่ในระดับมาก แต่การนำผลกำไรไปใช้เพื่อการพัฒนาหรือขยายกิจการยังมีระดับความคิดเห็นต่ำกว่าประเด็นอื่น

5.2 อภิปรายผลการจัดทำโครงงาน

จากผลการศึกษาเรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ สามารถอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญได้ดังนี้

5.2.1 การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ

ผลการศึกษาพบว่า การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.95 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัตถุดิบเป็นองค์ประกอบสำคัญของธุรกิจค้าไม้ และมีผลโดยตรงต่อต้นทุนการผลิต หากธุรกิจมีการจัดซื้อวัตถุดิบมากเกินความต้องการ อาจทำให้เกิดต้นทุนในการจัดเก็บและเกิดความเสียหายของวัตถุดิบได้ การที่รายการ การตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.01 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการตรวจสอบสินค้าคงเหลือก่อนการจัดซื้อ เนื่องจากช่วยให้สามารถวางแผนการสั่งซื้อให้เหมาะสมกับความต้องการ ลดปัญหาการซื้อวัตถุดิบเกินความจำเป็น และช่วยลดต้นทุนในการเก็บรักษาวัตถุดิบ

นอกจากนี้ การวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.99 ซึ่งอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีการวางแผนการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดที่ 3.86 แม้ยังอยู่ในระดับมาก แต่อาจแสดงให้เห็นว่าธุรกิจบางแห่งยังสามารถพัฒนาระบบการจัดเก็บวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

5.2.2 การควบคุมต้นทุนแรงงาน

ผลการศึกษาพบว่า การควบคุมต้นทุนแรงงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับการควบคุมต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ด้าน

สาเหตุที่อาจทำให้ผลการศึกษาอยู่ในระดับมาก เนื่องจากธุรกิจค้าไม้ต้องอาศัยแรงงานในการดำเนินงานหลายขั้นตอน เช่น การคัดเลือกไม้ การเลื่อย การแปรรูป การจัดเก็บ และการขนส่ง ดังนั้น หากมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานอย่างชัดเจน จะช่วยลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน และทำให้การใช้แรงงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน และการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน เนื่องจากประสิทธิภาพของแรงงานมีความเกี่ยวข้องกับต้นทุนการดำเนินงานและปริมาณงานที่ธุรกิจสามารถผลิตได้

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดที่ 3.94 แม้ยังอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการอาจให้ความสำคัญกับการควบคุมและประเมินผลการทำงานมากกว่าการลงทุนด้านการฝึกอบรม ดังนั้น การพัฒนาทักษะของพนักงานจึงเป็นประเด็นที่ควรได้รับการส่งเสริมเพิ่มเติม

5.2.3 การควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต

ผลการศึกษาพบว่า การควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 สะท้อนให้เห็นว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการควบคุมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การตรวจสอบและติดตามค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งอาจเนื่องมาจากการตรวจสอบค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถทราบว่าธุรกิจมีค่าใช้จ่ายในส่วนใดสูงหรือต่ำกว่าที่วางแผนไว้ และสามารถปรับปรุงการใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ย 4.08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เนื่องจากธุรกิจค้าไม้มีการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต หากเครื่องจักรเกิดการชำรุดอาจทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม รวมทั้งทำให้กระบวนการผลิตหยุดชะงัก ดังนั้น การบำรุงรักษาเครื่องจักรอย่างสม่ำเสมอจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการควบคุมต้นทุน

ส่วนมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดที่ 3.98 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีการดำเนินการด้านนี้ในระดับมาก แต่ยังมีโอกาสที่จะพัฒนาการควบคุมค่าใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทและกำหนดงบประมาณที่เหมาะสม

5.2.4 ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษาพบว่า ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจในระดับที่ค่อนข้างดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ธุรกิจมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.10 ซึ่งอาจเป็นผลจากการบริหารจัดการรายรับและรายจ่ายอย่างเหมาะสม รวมถึงการควบคุมต้นทุนการผลิต ทำให้ธุรกิจสามารถรักษาสภาพคล่องและมีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

รองลงมา คือ ธุรกิจสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.05 และธุรกิจมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ย 4.02 สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินธุรกิจสามารถสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่องในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม การนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.90 แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการอาจยังมีข้อจำกัดในการนำกำไรไปลงทุนเพิ่มเติม เช่น การขยายกิจการ การซื้อเครื่องจักร การเพิ่มกำลังการผลิต หรือการปรับปรุงสถานประกอบการ ดังนั้น การวางแผนการใช้กำไรและการจัดสรรเงินทุนจึงเป็นประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ

5.2.5 การควบคุมต้นทุนการผลิตกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้

จากผลการศึกษาพบว่า การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ การควบคุมต้นทุนแรงงาน และการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด ขณะเดียวกัน ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ก็มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การควบคุมต้นทุนการผลิตเป็นประเด็นสำคัญต่อการบริหารธุรกิจค้าไม้ เนื่องจากต้นทุนการผลิตเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการได้ หากสามารถควบคุมการใช้วัตถุดิบ การใช้แรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิตให้อยู่ในระดับเหมาะสม ก็จะช่วยลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ซึ่งอาจช่วยให้ธุรกิจสามารถรักษาผลตอบแทนและสภาพคล่องทางการเงินได้

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้วยสถิติเชิงพรรณนา จึงสามารถอธิบายได้ว่าผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการควบคุมต้นทุนและผลกำไรอยู่ในระดับมาก แต่ ยังไม่ควรสรุปว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลหรือมีอิทธิพลทางสถิติอย่างแน่นอน หากไม่ได้มีการทดสอบด้วยสถิติ เช่น การวิเคราะห์สหสัมพันธ์หรือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

จากผลการศึกษาเรื่องการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ ผู้จัดทำมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ

ผู้ประกอบการควรพัฒนาระบบการควบคุมวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสม เนื่องจากรายการดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ คือ 3.86

ควรมีการตรวจนับวัตถุดิบคงเหลืออย่างสม่ำเสมอ จัดทำบัญชีหรือทะเบียนวัตถุดิบ และกำหนดระดับวัตถุดิบขั้นต่ำและสูงสุด เพื่อช่วยในการวางแผนการจัดซื้อ นอกจากนี้ควรเปรียบเทียบราคา คุณภาพและเงื่อนไขการซื้อจากผู้จำหน่ายหลายรายก่อนตัดสินใจซื้อ เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีความเหมาะสมกับต้นทุนและคุณภาพของธุรกิจ

ด้านการควบคุมต้นทุนแรงงาน

ผู้ประกอบการควรกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละคนให้ชัดเจน รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของพนักงานและสามารถจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงาน

นอกจากนี้ ควรเพิ่มการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของพนักงาน เนื่องจากรายการการส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในด้านนี้ คือ 3.94 การพัฒนาทักษะของพนักงานจะช่วยเพิ่มความสามารถในการทำงาน ลดความผิดพลาด และอาจช่วยลดต้นทุนที่เกิดจากการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

ด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต

ผู้ประกอบการควรจัดทำแผนงบประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตล่วงหน้า และตรวจสอบค่าใช้จ่ายจริงเปรียบเทียบกับงบประมาณอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถทราบถึงความแตกต่างของค่าใช้จ่ายและ หาสาเหตุของค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าที่กำหนด

ควรให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการชำรุดเสียหายและลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด รวมถึงควรจัดทำมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ซึ่งเป็นรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในด้านนี้ คือ 3.98

ด้านการบริหารผลกำไร

ผู้ประกอบการควรวางแผนการจัดสรรผลกำไรอย่างเหมาะสม โดยแบ่งกำไรออกเป็นส่วนสำหรับใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ส่วนสำหรับสำรองฉุกเฉิน และส่วนสำหรับพัฒนาหรือขยายกิจการ

เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า รายการ ธุรกิจสามารถนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.90 ผู้ประกอบการจึงควรพิจารณาการนำกำไรส่วนหนึ่งกลับมาลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น การปรับปรุงเครื่องจักร การพัฒนากระบวนการผลิต การเพิ่มช่องทางการจำหน่าย หรือการพัฒนาคุณภาพสินค้า

ด้านการบริหารจัดการโดยรวม

ผู้ประกอบการควรนำข้อมูลต้นทุนและผลกำไรมาใช้ประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจอย่างเป็นระบบ โดยควรมีการจัดทำบัญชีต้นทุนแยกตามประเภท เช่น ต้นทุนวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต เพื่อให้สามารถทราบต้นทุนที่แท้จริงของธุรกิจและนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดราคาขายได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถส่งเสริมความรู้ด้านการบริหารต้นทุน การจัดทำบัญชีต้นทุน และการวางแผนทางการเงินให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารธุรกิจและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมต้นทุนกับผลกำไร

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน เช่น การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) และ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาว่าการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ การควบคุมต้นทุนแรงงาน และการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต มีความสัมพันธ์หรือสามารถพยากรณ์ผลกำไรของธุรกิจได้มากน้อยเพียงใด

ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อผลกำไร

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยอื่นเพิ่มเติม เช่น การกำหนดราคาขาย การบริหารสินค้าคงเหลือ การบริหารกระแสเงินสด การตลาด สภาพการแข่งขัน และความต้องการของลูกค้า เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้

ควรเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม

ควรมีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ เจ้าของกิจการ หรือผู้ที่รับผิดชอบด้านบัญชีและการเงินโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาในการควบคุมต้นทุน เช่น ปัญหาต้นทุนวัตถุดิบที่เปลี่ยนแปลง ปัญหาค่าแรง ปัญหาเครื่องจักร และปัญหาการจัดการวัตถุดิบ ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำข้อมูลมาพัฒนาแนวทางการควบคุมต้นทุนให้เหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจจริงมากขึ้น

ควรขยายพื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปอาจขยายพื้นที่ศึกษาไปยังจังหวัดอื่นในภาคเหนือ หรือเปรียบเทียบธุรกิจค้าไม้ระหว่างจังหวัด เพื่อให้เห็นความแตกต่างของการควบคุมต้นทุนและผลกำไรในแต่ละพื้นที่

ควรศึกษาธุรกิจแต่ละประเภทแยกจากกัน

เนื่องจากธุรกิจค้าไม้มีทั้งโรงเลื่อยไม้ ร้านจำหน่ายไม้ และธุรกิจแปรรูปไม้ ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานและโครงสร้างต้นทุนที่แตกต่างกัน การวิจัยครั้งต่อไปอาจแยกศึกษาธุรกิจแต่ละประเภท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารต้นทุนให้เหมาะสมกับลักษณะของแต่ละธุรกิจ

บรรณานุกรม

ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาล. (2566). การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน ประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนและผลตอบแทนผลิตผลพริกแกงในกิจการขนาดเล็ก. (การศึกษาอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).

ปฏิภาณ สุขไทย, อมราลักษณ์ สิริทองสุข, และเดือนฉาย คำสีทา. (2568). การวางแผนควบคุมต้นทุนเกี่ยวกับธุรกิจขนส่ง.

ยุทธนา เขียวนิล, เฉวียง วงศ์จินดา, และวรพรรณ รัตนทรงธรรม. (2568). ผลกระทบของการควบคุมต้นทุนที่ดีที่ส่งผลต่อการเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดแพร่.

Drury, C. (2018). Cost and management accounting (10th ed.). Cengage Learning.

Horngren, C. T., Datar, S. M., & Rajan, M. V. (2018). Cost accounting: A managerial emphasis (16th ed.). Pearson.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

นางสาวปาริชาต สวยรูป

ครูแผนกวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

นางสาวสุภาพร ธนะขว้าง

ครูแผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

นางสาวไพริน จินดา

ครูแผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ที่ ๑๒๘๕/๒๕๖๙ **วันที่** ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว และนางสาวณัฐณิชา พระพุทธ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี กำลังดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำโครงงานวิชาชีพ เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยมี นายยุทธนา เขียวนิล เป็นครูที่ปรึกษาหลักในการควบคุมการจัดทำโครงงานวิชาชีพดังกล่าว เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความถูกต้อง แม่นยำ และมีความสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ

ในการนี้ แผนกวิชาการบัญชี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ครูที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ๑) นางสาวทิพวรรณ ลาภยศ ครูแผนกวิชาการบัญชี ๒) นางสาวปาริชาต สวยรูป ครูแผนกวิชาการบัญชี และ ๓) นางสาวสุภาพร ธนะขว้าง ครูแผนกวิชาการบัญชี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำโครงงานวิชาชีพในครั้งนี้ รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นายยุทธนา เขียวนิล)
ตำแหน่ง ครูที่ปรึกษาโครงงานวิชาชีพ

- เรียนเพื่อโปรดพิจารณา
(น.ส. [illegible])
หน.แผนกวิชาการบัญชี

เรียน ผอ. เพื่อโปรด
ว. ๓ ส.ค.
ว่าที่ ร.ต.
([illegible])
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

๑๐ ส.ค.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ที่ ๑๒๙๕/๒๕๖๙ **วันที่** ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว และนางสาวณัฐณิชา พระพุทธ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี กำลังดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำโครงงานวิชาชีพ เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ โดยมี นายยุทธนา เขียวนิล เป็นครูที่ปรึกษาหลักในการควบคุมการจัดทำโครงงานวิชาชีพดังกล่าว เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความถูกต้อง แม่นยำ และมีความสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ

ในการนี้ แผนกวิชาการบัญชี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ครูที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ๑) นางสาวทิพวรรณ ลาภยศ ครูแผนกวิชาการบัญชี ๒) นางสาวปาริชาต สวยรูป ครูแผนกวิชาการบัญชี และ ๓) นางสาวสุภาพร ธนะขว้าง ครูแผนกวิชาการบัญชี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำโครงงานวิชาชีพในครั้งนี้ รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นายยุทธนา เขียวนิล)
ตำแหน่ง ครูที่ปรึกษาโครงงานวิชาชีพ

- เรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา
(น.ส. แก้ว ตาชมภู)
ผอ. แผนกวิชาการบัญชี

เรียน ผอ. เสนอไปยัง
ง. ฤาง
ว. จันทวงษ์เจริญ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
โครงงานเรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไร ของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ 1)เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ 2)เพื่อศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัด แพร่ และ 3)เพื่อศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
2. แบบสอบถามการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้
   ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
   ตอนที่ 2 ข้อมูลของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
   ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
   ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
   ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
3. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสม ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์เจ้าของธุรกิจค้าไม้ และเป็นผู้ที่สามารถอ่าน ออก เขียนได้ในภาษาไทย เป็นผู้ตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง
4. ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ไม่มีการใช้ข้อมูลใด ๆ หรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ หน่วยงานของท่าน และไม่มีการให้ข้อมูลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกโดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่าน ท่านต้องการรายงานสรุปผลการวิจัยหรือไม่

   ☐ ไม่ต้องการ ☐ ต้องการEmail.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

(นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว)

นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

(นางสาวณัฐณิชา พระพุทธ)

นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ติดต่อโดยตรง

โทรศัพท์ 080-2619817 E-mail: chompoonut7732@gmail.com

โทรศัพท์ 098-7468244 E-mail: kalamae.mae2006@gmail.com

คำถามกลั่นกรอง

ท่านเป็นผู้ประกอบการของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ใช่หรือไม่

☐ ใช่ (ตอบแบบสอบถามส่วนถัดไป) ☐ ไม่ใช่ (จบการตอบแบบสอบถาม)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

2. อายุ

☐ 1) ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2) 30–40 ปี

☐ 2) 41–50 ปี ☐ 4) มากกว่า 51 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ หรือเทียบเท่า

☐ 2) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ หรือเทียบเท่า

☐ 3) ปวส./ หรือเทียบเท่า

☐ 4) ปริญญาตรี

☐ 5) สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 2) 10,000 – 20,000 บาท

☐ 3) 20,001 – 30,000 บาท ☐ 4) 30,001 – 40,000 บาท

☐ 5) มากกว่า 40,001 บาท

5. ประเภทธุรกิจ

☐ 1) โรงเลื่อยไม้

☐ 2) ร้านจำหน่ายไม้

☐ 3) ธุรกิจแปรรูปไม้

ตอนที่ 2 ข้อมูลของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. **รูปแบบการดำเนินธุรกิจ**

   ☐ 1) กิจการเจ้าของคนเดียว ☐ 2) ห้างหุ้นส่วน

   ☐ 3) บริษัทจำกัด

2. **ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ**

   ☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี ☐ 2) 5 – 10 ปี

   ☐ 3) 11 – 15 ปี ☐ 4) มากกว่า 15 ปี

3. **จำนวนพนักงาน**

   ☐ 1) น้อยกว่า 5 คน ☐ 2) 5 – 10 คน

   ☐ 3) 11 – 15 คน ☐ 4) มากกว่า 15 คน

4. **รายได้เฉลี่ยต่อปี**

   ☐ 1) ต่ำกว่า 500,000 บาท ☐ 2) 500,000 – 1,000,000 บาท

   ☐ 3) 1,000,001 – 1,500,000 บาท ☐ 4) มากกว่า 1,500,000 บาท

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ						
1	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณงานหรือคำสั่งซื้อ					
2	ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม					
3	ธุรกิจของท่านมีมาตรการควบคุมและลดการสูญเสียวัตถุดิบระหว่างการดำเนินงาน					
4	ธุรกิจของท่านมีการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพของวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายหลายรายก่อนตัดสินใจจัดซื้อ					
5	ธุรกิจของท่านมีการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหายและการเสื่อมสภาพของวัตถุดิบ					
ด้านการควบคุมต้นทุนแรงงาน						
1	ธุรกิจของท่านมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน					
2	ธุรกิจของท่านมีการควบคุมและติดตามการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ					

3	ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานในการปฏิบัติงาน					
4	ธุรกิจของท่านมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง					
5	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนอัตรากำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงานและความต้องการของกิจการ					
ด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต						
1	ธุรกิจของท่านมีการควบคุมการใช้ไฟฟ้าและพลังงานในการดำเนินงานอย่างเหมาะสมเพื่อลดต้นทุนการผลิต					
2	ธุรกิจของท่านมีการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันการชำรุดและลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม					
3	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนและกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ					
4	ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบและติดตามค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ					
5	ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงาน					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ด้านผลกำไรของธุรกิจค้าไม้						
1	ธุรกิจของท่านมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา					

2	ธุรกิจของท่านสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้					
3	ธุรกิจของท่านมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการ ดำเนินธุรกิจ					
4	ธุรกิจของท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและต้นทุนในการดำเนินงาน					
5	ธุรกิจของท่านสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง					
6	ธุรกิจของท่านมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้เป็นอย่างดี					
7	ธุรกิจของท่านมีแนวโน้มการเติบโตของผลกำไรเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา					
8	ธุรกิจของท่านสามารถนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

_____

_____

_____

_____

_____

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาคผนวก ง
ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ผู้วิจัย: นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว
นางสาวณัฐณิชา พระพุทธ

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
3. เพื่อศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

คำชี้แจง: ผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาให้คะแนน โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามเชิงปฏิบัติการการวิจัย ให้ตัดออก

0 หมายถึง ข้อคำถามไม่ค่อยตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามเชิงปฏิบัติการการวิจัย ให้ปรับปรุงแก้ไข

+1 หมายถึง ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามเชิงปฏิบัติการการวิจัย ให้คงไว้

นิยามเชิงปฏิบัติการ		คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นิยามตัวแปรที่ 1: การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ หมายถึง การดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจ ค้าไม้ในการวางแผน ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพลดความสูญเสียและควบคุมต้นทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม อันจะส่งผลต่อความสามารถในการสร้างผลกำไรของธุรกิจ					
1	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณงานหรือคำสั่งซื้อ				
2	ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม				
3	ธุรกิจของท่านมีมาตรการควบคุมและลดการสูญเสียวัตถุดิบในระหว่างการดำเนินงาน				
4	ธุรกิจของท่านมีการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพของวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายหลายรายก่อนตัดสินใจจัดซื้อ				
5	ธุรกิจของท่านมีการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหายและการเสื่อมสภาพของวัตถุดิบ				

นิยามตัวแปรที่ 2: การควบคุมต้นทุนแรงงาน (Labor Cost Control) หมายถึง การดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในการบริหารจัดการและควบคุมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรบุคคลอย่างเหมาะสมลดความสูญเสียจากการทำงาน					
1	ธุรกิจของท่านมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน				
2	ธุรกิจของท่านมีการควบคุมและติดตามเวลาการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ				
3	ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานในการปฏิบัติงาน				
4	ธุรกิจของท่านมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง				
5	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนอัตรากำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงานและความต้องการของกิจการ				
นิยามตัวแปรที่ 3: การควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead Cost Control) หมายถึง การดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในการวางแผน ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต					
1	ธุรกิจของท่านมีการควบคุมการใช้ไฟฟ้าและ พลังงานในการดำเนินงานอย่างเหมาะสมเพื่อ ลดต้นทุนการผลิต				
2	ธุรกิจของท่านมีการบำรุงรักษาเครื่องจักรและ อุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันการชำรุด และลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม				
3	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนและกำหนด งบประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตล่วงหน้าอย่าง เป็นระบบ				
4	ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบและติดตาม ค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ				
5	ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ในการดำเนินงาน				

นิยามตัวแปรที่ 4: ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ (Profitability of Timber Businesses in Phrae Province) หมายถึง ระดับความสามารถของธุรกิจค้าไม้ ในการสร้างผลตอบแทน จากการดำเนินงาน ภายหลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการต้นทุน การดำเนินธุรกิจและการสร้างรายได้ของกิจการ					
1	ธุรกิจของท่านมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา				
2	ธุรกิจของท่านสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้				
3	ธุรกิจของท่านมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการ ดำ เนินธุรกิจ				
4	ธุรกิจของท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและต้นทุนในการดำเนินงาน				
5	ธุรกิจของท่านสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำ เนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง				
6	ธุรกิจของท่านมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งใน ตลาดได้เป็นอย่างดี				
7	ธุรกิจของท่านมีแนวโน้มการเติบโตของผลกำ ไรเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา				
8	ธุรกิจของท่านสามารถนำ ผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้				

ลงชื่อ.....

(.....)

ภาคผนวก จ

สรุปดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตที่ส่งผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

ผู้วิจัย: นางสาวชมพูนุท ยวงแก้ว

นางสาวณัฐณิชา พระพุทธ

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อศึกษาระดับการควบคุมต้นทุนการผลิตของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาระดับผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
3. เพื่อศึกษาการควบคุมต้นทุนการผลิตที่มีผลต่อผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่

คำชี้แจง: ผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาให้คะแนน โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่ตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามเชิงปฏิบัติการการวิจัย ให้ตัดออก

0 หมายถึง ข้อคำถามไม่ค่อยตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามเชิงปฏิบัติการการวิจัย ให้ปรับปรุงแก้ไข

+1 หมายถึง ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามเชิงปฏิบัติการการวิจัย ให้คงไว้

นิยามเชิงปฏิบัติการ		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	สรุปค่า IQC	สรุปผล
		1	2	3			
นิยามตัวแปรที่ 1: การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ หมายถึง การดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจ ค้าไม้ในการวางแผน ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพลดความสูญเสียและควบคุมต้นทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม อันจะส่งผลต่อความสามารถในการสร้างผลกำไรของธุรกิจ							
1	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนการใช้วัตถุดิบให้สอดคล้องกับปริมาณงานหรือคำสั่งซื้อ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
2	ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบปริมาณวัตถุดิบคงเหลือเป็นประจำก่อนการสั่งซื้อเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
3	ธุรกิจของท่านมีมาตรการควบคุมและลดการสูญเสียวัตถุดิบในระหว่างการดำเนินงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
4	ธุรกิจของท่านมีการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพของวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายหลายรายก่อนตัดสินใจจัดซื้อ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
5	ธุรกิจของท่านมีการจัดเก็บวัตถุดิบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันความเสียหายและการเสื่อมสภาพของวัตถุดิบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
สรุปตัวแปรที่ 1:การควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ(5/5)						1	ใช้เก็บได้

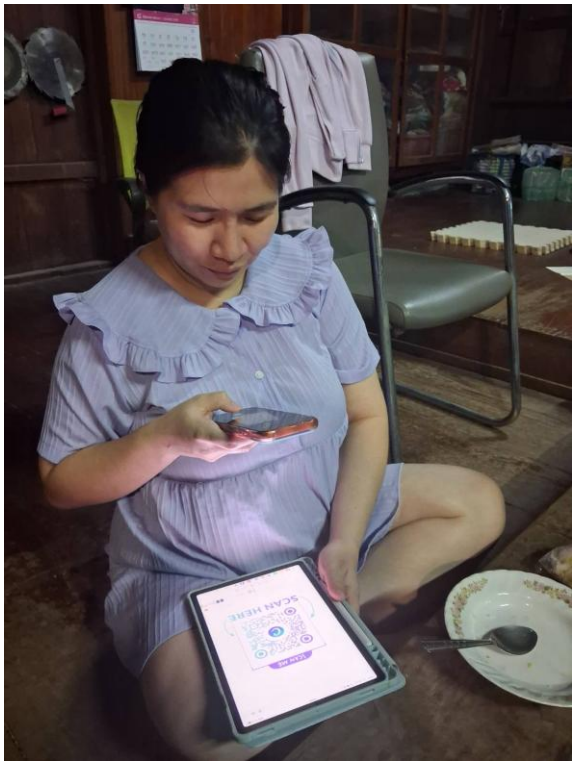
นิยามเชิงปฏิบัติการ		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	สรุปค่า IQC	สรุปผล
		1	2	3			
นิยามตัวแปรที่ 2: การควบคุมต้นทุนแรงงาน (Labor Cost Control) หมายถึง การดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในการบริหารจัดการและควบคุมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรบุคคลอย่างเหมาะสมลดความสูญเสียจากการทำงาน							
1	ธุรกิจของท่านมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
2	ธุรกิจของท่านมีการควบคุมและติดตามเวลาการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
3	ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมหรือจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
4	ธุรกิจของท่านมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
5	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนอัตรากำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงานและความต้องการของกิจการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
สรุปตัวแปรที่ 2:การควบคุมต้นทุนแรงงาน (5/5)						1	ใช้เก็บได้

นิยามตัวแปรที่ 3: การควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead Cost Control) หมายถึง การดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้ในการวางแผน ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต							
1	ธุรกิจของท่านมีการควบคุมการใช้ไฟฟ้าและ พลังงานในการดำเนินงานอย่างเหมาะสมเพื่อ ลดต้นทุนการผลิต	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
2	ธุรกิจของท่านมีการบำรุงรักษาเครื่องจักรและ อุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันการชำรุด และลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
3	ธุรกิจของท่านมีการวางแผนและกำหนด งบประมาณค่าใช้จ่ายในการผลิตล่วงหน้าอย่าง เป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
4	ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบและติดตาม ค่าใช้จ่ายในการผลิตอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
5	ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
สรุปตัวแปรที่ 3:การควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต(5/5)						1	ใช้เก็บได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	สรุปค่า IQC	สรุปผล
		1	2	3			
นิยามตัวแปรที่ 4: ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ (Profitability of Timber Businesses in Phrae Province) หมายถึง ระดับความสามารถของธุรกิจค้าไม้ ในการสร้างผลตอบแทน จากการดำเนินงานภายหลังหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการต้นทุน การดำเนินธุรกิจและการสร้างรายได้ของกิจการ							
1	ธุรกิจของท่านมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
2	ธุรกิจของท่านสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
3	ธุรกิจของท่านมีสภาพคล่องทางการเงินเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
4	ธุรกิจของท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและต้นทุนในการดำเนินงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
5	ธุรกิจของท่านสามารถรักษาระดับผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
6	ธุรกิจของท่านมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งใน ตลาดได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
7	ธุรกิจของท่านมีแนวโน้มการเติบโตของผลกำไรเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
8	ธุรกิจของท่านสามารถนำผลกำไรที่ได้รับไปพัฒนาหรือขยายกิจการได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้เก็บได้
สรุปตัวแปรที่ 4:ผลกำไรของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่ (8/8)						1	ใช้เก็บได้

ภาคผนวก ฉ

ภาพถ่ายในการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ ฉ-3 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-4 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-5 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-6 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-7 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-8 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-9 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ ฉ-10 แสดงการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ช

หนังสือรับรองการใช้งานประโยชน์โครงงานวิชาชีพ

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์โครงงานทางวิชาชีพ/สิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) นริศ วังคำ
ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน
ชื่อหน่วยงาน แม่ยางปกครอง
สถานที่อยู่ 14 หมู่ที่ 2 ต.เชียงทอง อ.สูงเม่น จ.แพร่
ขอรับรองว่าได้นำผลงานสิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์/โครงงานวิชาชีพ เรื่อง การควบคุมต้นทุนการผลิตศิลปะหัตถกรรมของธุรกิจค้าไม้ในจังหวัดแพร่
ซึ่งเป็นผลงานของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขางาน บริหารธุรกิจ แผนกวิชา การบัญชี

ผลงานวิจัยในไปใช้งานจริง/นำไปใช้ประโยชน์จริง ในระดับ

☐ สถานศึกษา ☐ ชุมชน/หน่วยงาน ☑ จังหวัด ☐ ประเทศ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ มาใช้ประโยชน์ในองค์กร/หน่วยงาน/กลุ่ม/ข้าพเจ้า ทางด้านต่อไปนี้ (โปรดเลือกรูปแบบการนำไปใช้ประโยชน์และสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

(/) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ ระบุ นำความรู้บัญชี มาเป็นแนวทางให้ธุรกิจ
โดยเริ่มนำมาใช้ประโยชน์ ตั้งแต่วันที่ 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2569
ถึงวันที่ 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2569

( ) การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ ระบุ .....
โดยเริ่มนำมาใช้ประโยชน์ ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....
ถึงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

( ) การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย ระบุ .....
โดยเริ่มนำมาใช้ประโยชน์ ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....
ถึงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

(✓) การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ระบุ สามารถลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มกำไรได้
โดยเริ่มนำมาใช้ประโยชน์ ตั้งแต่วันที่ 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2569
ถึงวันที่ 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2569

ทั้งนี้ผลจากการที่องค์กร/หน่วยงาน/กลุ่ม/ข้าพเจ้า ได้นำผลงานวิจัย /งานสร้างสรรค์/งานวิชาชีพดังกล่าว มาใช้ประโยชน์ พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในองค์กร / หน่วยงาน / กลุ่ม พอสรุปได้ คือ ผู้ประกอบการมีการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบ อยู่ในระดับมาก

ข้าพเจ้าขอลงนามในหนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์โครงงานทางวิชาชีพ/สิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ เพื่อเป็นหลักฐานการนำผลงานโครงงานทางวิชาชีพ /สิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์ มาใช้ประโยชน์ดังกล่าว

ลงลายมือชื่อ นริศ วังคำ
(นายนริศ วังคำ)
ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน

ใบแนบหลักฐานการใช้ประโยชน์โครงงานทางวิชาชีพงานสร้างสรรค์จากหน่วยงาน/สิ่งประดิษฐ์/ภายในของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

หลักฐานที่แนบมาพร้อมนี้เพื่อเป็นการยืนยันการนำผลงานวิจัยงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์/ (ข้อ 1 สามารถเลือกได้มากกว่า)

(√) ภาพถ่ายกิจกรรม/โครงงาน/ผลงานที่ได้พัฒนาจากโครงงานทางวิชาชีพ/สิ่งประดิษฐ์/ งานสร้างสรรค์

( ) เอกสารที่แสดงให้เห็นว่ามีการใช้โครงงานทางวิชาชีพ/สิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์ ไปปรับปรุงหรือพัฒนา

( ) ผลงาน ผลิตภัณฑ์ หรือรางวัลที่เกิดขึ้น อันมีผลจากการใช้โครงงานทางวิชาชีพ/ สิ่งประดิษฐ์/ งานสร้างสรรค์ไปปรับปรุงหรือพัฒนา

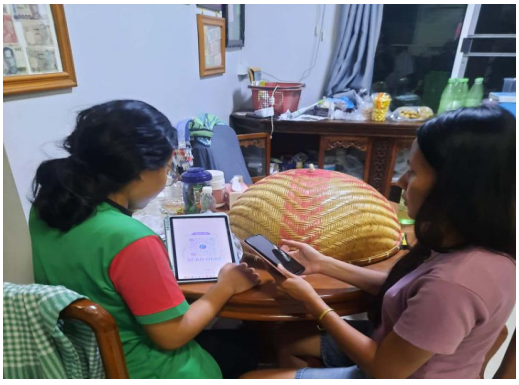
( ) ผลประกอบการขององค์กร/หน่วยงาน/กลุ่ม ด้านบัญชีหรือรายได้ที่แสดงให้เห็นว่า เพิ่มขึ้นจาก การได้พัฒนาจากโครงงานทางวิชาชีพ/สิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์

( ) ผลงานหรือหลักฐานอื่น ๆ

ประวัติของผู้จัดทำโครงงาน

ประวัติของผู้จัดทำโครงงาน

ชื่อ-สกุล ชมพูนุท ยวงแก้ว
วันที่เกิด วันที่10 เดือน มีนาคม พ.ศ2550
ที่อยู่ปัจจุบัน 291 หมู่ 1 ตำบล สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ 54120
เบอร์โทรศัพท์ 080-2619817
ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2565	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสองพิทยาคม
พ.ศ.2568	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสองพิทยาคม
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาอาชีวศึกษาแพร่

ประวัติของผู้จัดทำโครงงาน

ชื่อ-สกุล ณัฐณิชา พระพุทธ
วันที่เกิด วันที่21 เดือน มิถุนายน พ.ศ2549
ที่อยู่ปัจจุบัน 105/5 หมู่ 6 ตำบล เวียงทอง อ.สูงเม่น จ.แพร่ 54000
เบอร์โทรศัพท์ 098-7468244
ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2565	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่
พ.ศ.2568	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาอาชีวศึกษาแพร่